Liaudies Balsas

VIENINTELIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS,
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS.
IŠEINA SYKĮ Į SAVAITĘ

Prenumeratos Kaina:
Kanadoj ir Didžiojoj Britanijoj metams $3.00; pusei metų $1.50
Visur kitur metams $3.50; pusei metų $1.75.
Atskira kopija 5 centai.

LIAUDIES BALSAS
P. O. Station C., Box 1013, Toronto, Ontario, Canada.
ASMENIŠKAI KREIPKITES: 160 CLAREMONT ST., TORONTO.

Printed by Eveready Printers, Ltd., 78 Wellington St., Toronto.

DŽIUGINANČIOS NAUJIENOS IŠ LIETUVOS

Dar nekurie Lietuvos kampeliai neišlaisvinti, bet milžiniška didžiuma Lietuvos jau išlaisvinta. Baisioji okupacijos ranka jau nuimta ir Lietuvos žmonės gali pradėti tvarkyti savo gyvenimą. Tiesa, tai labai sunkus darbas, bet dabartiniu metu apie tai mažai kas galvoja. Bile tiktai galima laisvai dirbti ir rūpintis ateitimi.

Džiūgu, kad Raudonoji Armija labai greitai išvijo priešą iš didžiųjų Lietuvos centrų ir neleido visiškai sunaikinti, kaip kad buvo padaryta su nekuriais kitų Sovietų Sąjungos respublikų miestais. Naciai išžudė daug lietuvių, apiplėšė juos, bet nesuspėjo sugriauti viską. Kaip matyti, tai Vilnius ir Kaunas bus netaip baisiai nukentėję ir bus galima lengviau atstatyti.

Raudonoji Armija, kuri ir vėl sugrąžino lietuviams laisvę, užsitarnavo niekad nepamirštamą lietuvių pagarbą. Lietuva negalės niekad atsidėkoti tiems kovotojams, kurie išpirko jai laisvę. Kaip gaila, kad šioj pusėj vandenyno atsiranda tokių nenauwėlių, kurie drįsta niekinti tuos kovotojus. Tai žemiausias užsiėmimas, kokį lietuvis gali pasirinkti.

Reikia tikėtis, kad Lietuvos žmonės gaus pagalbą iš tų Sovietų respublikų, kurios nebuvo paliestos karo ir bus daug stipresnės po karo. Iš praeities mes žinome, kad Sovietų respublikos atjaučia viena kitą ir ištiesia pagalbos ranką kada yra reikalas. Tas taipgi pagreitins Lietuvos atsistatymo darbą.

Be abejonės, pirmiausia mes išgirsime iš Lietuvos apie tuos baisumus, kuriuos jie turėjo pergyventi prie vokiečių. Bet tos žinios nebus tokios šiurpios, kada mes žinosime, kad tiems vargams padarytas galas, kadangi priešas jau išvarytas.

SEPARATISTAI GAVO PER NOSĮ

Bloc Populair, kurį sudaro izoliacininkai ir antikariniai francūzų elementai Kvebeko provincijoj, vos keturius atstovus pravedė. Pasirodo, kad francūzai nepritaria separatistams ir antikariniams elementams.

Bloc Populair laike rinkiminės kampanijos labai atviai šaukė prieš konskripciją ir nekuriuos suvaržymus, kurie paeina iš karo priežasties. Jis plačiai išnaudojo karališkos policijos nušovimą vieno francūzo laike bandymo suimti jį kaip pabėgėlį nuo stojimo į armiją. Bet francūzai nesikabino ant jo meškerės.

Union Nationale arba konservatyviška partija patraukė daugiau francūzų. Ši partija daugiausiai šūkavo apie sugrąžinimą Kvebekui teisių, kurias pardavę liberalai. Kokios tos teisės, jie nepasakė, tačiau labai plačiai tą klausimą išnaudojo.

Union Nationale laimėjimas, tačiau, nėra pageidautinas reiškinys, nors daug geriau, kaip kad būtų buvęs Bloc Populair laimėjimas. Duplesio valdžia šioj provincijoj viešpatavo pirm karo ir pralaimėjo tik 1939 metais. Duplesio valdžia atsižymėjo reakcija ir visokiais trukdymais darbininkams organizuotis. Taip pat ji priešinosi Kanados stojimui į karą prieš fašizmą.

Bet Union Nationale valdžia, jeigu ji bus sudaryta (eina gandai, kad liberalai bus kviečiami sudaryti valdžią, nežiūrint to, kad jie mažiau vietų turi), nebus tokia stipra šiuo kartu, nes pilnos daugumos neturės. Ji turės gauti pritarimą kitų partijų, jeigu norės laikytis. Tai bus panaši situacija, kaip kad Ontarijoj.

MŪSŲ DRAUGAI PADEDA LAISVINT FRANCIJĄ

Ilgai stovėjęs ant vietos vakarinis frontas (Francijoj) staiga išsijudino. Ypač amerikiečiai atsiekė didelių laimėjimų. Jie išlaisvino nemažą dalį Francijos žemės ir suėmė didelį skaičių priešų.

Nereikia manyti, kad jeigu frontas buvo ant vietos, tai visi tenai miegojo. Kova ėjo labai atkakli. Bet kada judėjimo nėra, tai reiškia, kad priešas pajėgia atsilaikyti ir nuostoliai gali būti vienodi abiejose pusėse. Dabar, kada frontas pasidarė nepastovus, visiems aišku, kad priešas nepajėgia atsilaikyti ir jis labai nukenčia. Bėganti armija visuomet labiau nukenčia, negu ta, kuri atakuoja.

Sąjungininkų jėgos Francijoj dabar turės užtektinai vietos manevravimui ir tokiu būdu galės apturėti dar daugiau ir dar didesnių laimėjimų.

Įdomu ir tas, kad mūsų šalies jėgos dabar veikia kaip atskira armija ir savo komandierių vadovaujamos. Pirmiau jos buvo priskirtos prie britų armijų.

Kiek yra lietuvių Francijoj, niekas negali pasakyti, bet Liaudies Balsui yra žinoma, kad yra jų visa eilė. Jų tarpe Povilas Pajuodis, buvęs Liaudies Balso darbininkas. Vėliausiame savo laiške jis rašo mums, kad tenka gulėti apkasuose. "Bet," toliau rašo jis, "karo nelaimėsi būdamas viešbutyje."

Liaudies Balsas kiek laiko atgal vėl išsiuntė cigaretų visiems užjūryje esantiems lietuviams. Cigaretai, kaip pasirodo, lošia svarbią rolę kovos lauke. Tai beveik vienintelis dalykas, ką karys sugriebia pajvairinimui savo gyvenimo apkasuose.

Lietuviai raudonarmiečiai garbės sargyboj prie kareivio Jacenavičiaus liekanų. Vokiečiai baisiai jį kankino, degino ir ant galo tie žvėrys nužudė.

Šis Tas Bėgamaisiais Šių Dienų Klausimais

Darbininkų Neišmintis

Kiek laiko atgal Filadelfijos važiuotės darbininkai buvo išvesti į streiką protestuojant, kam kompanija paėmė 8 negrus mokintis konduktoriais.

Tik pagalvokit: darbininkai streikavo, kam kitos rasės darbininkai buvo paimti mokintis tokiais pat pareigūnais, kaip ir baltieji.

Kad atsirado šovinistinio nusistatymo asmenų, tai nenuostabu, nes tokių žmonių dar visur yra. Bet kad darbininkai jiems pasidavė ir ėjo net į streiką, tai labai nuostabu.

Keista, kad darbo žmonės dar ir dabar nemato, kad rasinė kova tarp darbo žmonių yra geriausias išnaudotojų įrankis darbo žmonėms išnaudoti. Hitleris nebūtų galėjęs taip toli nueiti, jeigu jis nebūtų naudojęs rasinės nesantaikos taktikos.

Demokratijos ir darbo žmonių priešai su didžiausiu noru diskriminuoja tam tikras rases, kad tokiu būdu suskaldyti darbininkų solidarumą. Darbo žmonėms reikia kovoti prieš tai.

Vienos rasės darbo žmogus kovoti prieš kitos rasės darbo žmogų yra ne tik žalinga, bet ir nekultūringa. Amerikoj, kuri skaitosi aukštai kultūroj pakilusi šalis, tokie įvykiai neturėtų įvykti.

Reikia dar atminti, kad šalies pajėga glūdi jos žmonių solidarume. Sovietų Sąjungoj, pavyzdžiui, yra daug įvairių rasių. Jeigu tos visos rasės nebūtų draugiškos viena kitai, ta šalis būtų buvus senai nugalėta. Dabar gi mes matome tą šalį darant tiesiog stebūklus.

Akyvaizdoj seniau įvykusių įvykių Detroite ir kitose vietose, taipgi turint mintyje, kad Amerikoj yra 10,000,000 negrų, jau laikas Amerikos darbo žmonėms apsivalyti nuo rasinės neapykantos linkui negrų.

Atrodo, kad unijos neužtektinai darbuojasi savo narių apšvietoj šiuo klausimu.

Ką Parodė Rinkimai

Praėjusią savaitę antradienį įvykusieji rinkimai Albertoj ir Kvebeke daugelį apvylė. Kitiems tiesiog galvas sumaišė.

CCF, kuri pasididžiuodama kalbėjo apie laimėjimą Albertoj, buvo didelis smūgis. Vietoj panašių laimėjimų, kaip kad apturėjo Saskačevanoj, ji vos du atstovus teišrinko. Kvebeko provincijoj tiktai vieną teišrinko.

Bloc Populair, kuris gyrėsi paėmimu valdžios Kvebeko provincijoj, taipgi gavo antausį, gaudamas vos 4 vietas.

Tie, kurie daro sprendimus, kokia bus federalė valdžia po ateinančių federalių rinkimų, pasidarė visai neaišku, į kurią pusę Kanados žmonės krypsta.

Kaip dabar dalykai stovi, tai štai kaip stovi Kanados provincijos:

Britiš Kolumbijoj valdžią sudaro liberalų ir konservativų koalicija. Albertoj — Social Credit laimėjo rinkimus ir vėl jų rankose bus provincijos valdžia. Manitoboj — liberalai. Ontarijoj — konserativai. Kvebeke — Union Nationale arba reakciniai konservativai. New Brunswick, Nova Škotijos ir Prince Edward Island provincijose — liberalai. Taigi, tikra maišalienė.

Imant visą Kanadą aplamai, sunku atspėti, kas sudarys sekančią federalę valdžią. Vienur žmonės pasuko prie CCF, kitur pasiliko su Social Credit, o dar kitur — atgal prie konservativų.

Jeigu per federalius rinkimus bus toks pasidalinimas partijomis, tai nei viena partija neturės daugumos. Veikiausiai reiks ieškoti koalicijų. O gal bus atiduota vienai kuriai partijai, kad ir neturinčiai daugumos. Bet, žinoma, dar gali būti ir pasikeitimų, nes rinkimai gali dar neįvykti šiais metais.

Kalbant apie Kvebeko provinciją, reikia pastebėti, kad tenai dabar valdžion pateko konservativų draugai. Dabar galėsime pamatyti, kaip jie "suvaldys" tą provinciją. Konservativai vis šaukė, kad Kvebeko provincija valdo visą Kanadą.

"Reakcinis" Karas

Juokinga, bet daugelis net ir socialistais besivadinančių žmonių, ypač tarp CCF veikėjų, dažnai pavadina šį karą reakciniu. Kai kas tiesiog vadina imperialistiniu. Tai didžiausia klaida, kokią žmogus gali padaryti.

Pažiūrėkime į kai kuriuos dalykus ir pamatysime visai ką kitą.

Pradėkim nuo Italijos. Tenai žingsnis po žingsnio fašizmas šluojamas ne tik iš Italijos, bet ir jos įstaigų. Kur priešas išvytas, sąjungininkų valdžia, kooperuodama su italų valdžia, valo įstaigas nuo Musolinio draugų. Taip pat sąjungininkai nesisavina Italijos žemių. Ji bus atiduota pilnai italam, kai tik karas bus užbaigtas.

Jeigu būtų reakcinis ir imperialistinis karas, tai Italija būtų grobiama, o italai suvaržomi. Sąjunginink a i skaitytųsi tiktai su tais, kurie padėtų italus pavergti. Dabargi tenai leidžiama kurtis plačiai apimančiai demokratinei valdžiai.

Šiaurinėj Afrikoj veikia francūzų autoritetai. Jiems bus atiduota ir pati Francija. Taipgi ir šiame atsitikime buvę Hitlerio draugai vejami lauk.

Jugoslavijoj, taipgi sąjungininkai pripažino pačių žmonių sukurtą valdžią ir atsimetė nuo Hitlerio berno Michailovičiaus.

Kur nepažvelgsi, visur matyti, kad šis karas yra žmonių karas, karas prieš fašizmą ir jo sėbrus.

Tiesa, kad demokratijų tarpe yra ir tokių, kurie gailisi buvusių valdonų, o ypač tų šalių, kurios mūsų pusėj. Bet jeigu tik jos pamatys, kad žmonės atmeta tuos reakcionierius, tai jos greitai pasisakys už tokias valdžias, kurios dabar dar vis nepripažįstamos.

Reikia atminti, kad pasaulis platus ir sudėtingas. Nuomonės labai skaitlingos ir jas sunku suderinti. Vieniems tas patinka, o kitiems kitas. Bet aplamai imant, šis karas yra vedamas prieš hitlerizmą, prieš fašizmą, už paliuosavimą tautų iš po pavergimo ir suteikimą joms teisių atsisteigti sau patinkamą valdžią.

Prie to, reikia dar atminti, kad ataką padarė ne demokratijos, o fašizmas. Jis norėjo pavergti visą pasaulį. Demokratijos stojo kovon priverstos. Ir dabar jos muš priešą iki jis paliks nepavojingas.

Politikas

Aušta Rytas

Aušta rytas, aušta naujas,
Laisvės varpas nuskambėjo.
Nors upeliais liejas kraujas,
Bet jau valanda atėjo,
Kad vėl grįžta laisvė brangi
Ir vėl blaivosi padangė.

Kartą laisvę pamylėjęs,
Jai vėl grįžus, mokės gerbti;
Lietuvis, daug iškentėjęs,
Nenorės jau sprando lenkti
Prieš tuos, kurie nori būt tik ponais,
Liaudies pavergtos valdonais.

Ir nieko negal tikėtis
Tie, kurie tik šūkaut mokėjo.
Gal nurimti ir ilsėtis,
Kaip ir iki šiol ilsėjos.
Ant visados mūsų tėvynė
Bus jau laisva ir tarybinė.

Aušta rytas, laisvės rytas,
Džiaugsmo — jūra begalinė.
Nuo priešų kraštas apvalytas
Ir laisvai kvėpuos krūtinė.
Ši kova jau paskutinė.
Valio, brangioji tėvynė!

Tyla

Liaudies Balso Piknike Sukelta $233.36

TORONTO. — Prieš porą savaičių torontiečių rengtas Liaudies Balso piknikas, nors vėlai prasidėjo, tačiau, buvo skaitlingas ir laikraščio paramai liko gryno pelno $233.36.

Visiems, kurie aukojo del garbės stalo, del palaikymo "Žvaigždžių" kontesto bei šiaip del pikniko aukas, už įdėtą triūsą pikniko komitetui, ir visiems pikniko dalyviams už atsilankymą, reiškiame širdingą padėką.

Administracija

ŠYPSENOS

Triukšmo Priežastis

Jurgis: — Aš girdžiu triukšmą ausyse visą laiką.

Antanas: — Ar tu nenujauti, iš ko tas paeina?

Jurgis: — Taip. Mano žmona nori naujos futros.

Puikiai Suprato

Mokytoja aiškino mokiniams apie žodį "impresija."

"Na, vaikučiai," tarė ji ant galo. "Aš turiu impresiją savo galvoje. Ar žinote dabar, ką tas žodis reiškia?"

"Taip," atsakė bent keli iš karto.

"Na, pasakyk, ką jis reiškia," kreipėsi prie Jurgiuko.

"Jis reiškia įlenkimą minkštoj vietoj," atkirto jis.

Galų Gale

"Kas atidavė nuotaką vestuvėse?" klausė susijdomavusi kaimynka.

"Jos mažas broliukas. Kada jaunasis ištarė 'taip,' jis sušuko: 'Ura, sese, galų gale tu pasigavai jį'," paaiškino kita kaimynka.

Lengvas Biznis

Vienas amerikietis Anglijoj buvo pakviestas į medžioklę. Kreipdamasis į jam nuskirtą patarnautoją, jis tarė:

"Esu vienas iš geriausių šaudytojų Jungtinėse Valstijose. Rytoj tu užtaisysi man šautuvą. Atmink, kad už kiekvieną nenušautą paukštį gausi po šilingą."

Kitą vakarą patarnautojas pasigyrė savo draugui:

"Jeigu būčiau turėjęs dar vieną tuščią šovinį, būčiau dabaigęs svarą."

Pastabos

Reakcionieriai daugiausiai šaukia prieš streikus, bet jie daugiausiai atsakomingi už juos.

Kur tik streikai įvyksta, vis atžagareivių kompanijų viršininkų kaltė.

Jie priverčia darbininkus eiti į streiką, kad apginti savo teises, kurias yra pripažinusios ne tik vyriausybės įstaigos, bet ir daugybė industrijų.

—o—

Halifakso uoste laivų statytojai buvo priversti išeiti į streiką, kadangi Dominion Steel and Coal Korporacija nesiskaito su valdžios ir unijistų tarimais.

Jau virš trijų metų, kaip ta korporacija atsisako atskaityti iš narių narinius mokesčius ir sumokėti unijai, nors nariai jau per du kartu per balsavimus pasisakė už tai. Valdžios taryba taipgi yra užgyrus unijistų reikalavimą.

—o—

Jau tūkstančiai dirbtuvių yra pripažinusios unijoms teises kontroliuoti samdymo ir atleidimo reikalą. Tai paprastas dalykas.

Bet Montrealo Gatvėkarių ir Busų transportacijos savininkai nenori pripažinti šitų teisių savo darbininkams.

Darbininkai priversti eiti į streiką, kadangi kito kelio neliko.

—o—

Rodos demokratija eina pirmyn po visą pasaulį. Ją plėšia iš fašistų vergijos demokratijų kariai.

Mūsų šalyje, tačiau, kai kur žengiama atgal.

Pernai Ontarija išsirinko konservatyvišką valdžią, kurios premjeras dabar draskosi del įvedamų reformų.

Dabar Kvebeko provincija pasistatė valdžion reakcionierių Duplesį.

—o—

Sugrįžę iš užjūrio mūsų kariai ras namie įsigalėjusius tuos žmones, kurie daugiausiai priešinosi reformoms, kurios būtinai reikalingos užtikrinimui gerovės po karo.

Ontarijos ir Kvebeko piliečiai padarė didžiausią klaidą patikėdami konservatyviškiems politikieriams.

—o—

"Profesorius" Pakš t a s, smetonacių ideologas Jungtinėse Valstijose, visai nukliedėjo.

Jis tauškia, kad vokiečiai gaudo visus lietuviškus kvislingiečius ir varo į raudonarmiečių rankas.

Tai dar juokingesnis dalykas, kaip kad jo teigimas kiek laiko atgal, kad vokiečiai, pagalba rusų, terorizuoja lietuvius, kam jie nepritarė bolševikams.

—o—

Visgi atsiranda tokių, kurie nori, kad Lietuvą valdytų tokie vaikiški ar suvaikėję politikieriai.

Tai būtų didžiausia gėda lietuvių tautai.

Tai plepalų maišai, o ne profesoriai.

—o—

Kalbant apie tuos kvislingiečius, atrodo, kad vokiečiai jais visai nesirūpino ir mažai kas iš jų spėjo pabėgti.

Kas su jais bus, žinoma, mums nerūpi.

Lietuvos žmonės nuo jų kentėjo, jie ir pabaudą jiems uždės.

J. V.

ENGLISH SECTION

Editorial

On July 21st, Lithuania celebrated its fourth anniversary as a member in the family of states comprising the Soviet Union. It was a happy occasion, since the great gathering of the government leaders took place in the newly liberated capital, Vilnius.

Vilnius, which has seen so many battles during the last two wars and changed masters so often, has at last been returned to the Lithuanian people for all time.

It was in a sorry state. The German barbarians did their utmost to destroy it completely. The University was set on fire, but happily was saved without too much damage. The largest theater was sacked, but already troupes of artists are ready to reopen it.

The streets are cleared of rubble, and constructive activity is visible everywhere. Such is the spirit of our downtrodden brothers and sisters there that beaten down for so many years, not only during Nazi occupation, but even under the Polish yoke, they rose overnight, cheered by liberation to gigantic efforts of rebuilding.

It is now only a question of days before every foot of our native land is free from the heel of German oppression and butchery. All of us were cheered as the Red Army, with our own units among them, liberated the towns where some of us were born, and others of us have relatives living.

We can again look forward to re-establishing correspondence with our own people there. But we must be brave enough to face the prospect of hearing that some of them are gone!

Remember that those who died seemingly wainly, died so that those who remain might live more happily and comfortably under the benevolent rule of the Soviet Union's leaders.

Now summer is fast coming to an end, and we begin to look forward to an active fall and winter after summer's lethargy.

Toronto's youth seemed to keep partly awake and active. But so far as this page is concerned, Montreal was not only asleep, but nearly dead.

Let us hope they soon reawaken to activity. We can do much to help our parent organizations in their tasks which aim to help speed the day of peace.

Remember that the people of Lithuania stil need help. We must do all we can in little ways that at the doing seem trivial, but added to everyone's trivial effort the result is amazing. The chief need is still clothing. Do your bit in collecting discarded items of dress, so that they may be sent "over there."

We're hoping to hear from you again soon, Montreal. And we are still waiting for new correspondents to help make the page more interesting.

— M. Degutis

Jean Savickas who won the title of "Miss Liaudies Balsas of 1944" at the annual Liaudies Balsas picnic in Toronto on August 6th. She is also active member of "105" Lithuanian Youth Club.

Canadian tanks led the advance through rough country on the west side of the Arno river in Italy, never giving the retreating Hermann Goering division a moment's rest. Here's one of the tanks following. The Canadians now are making history in France.

"105" Becomes Active

During the month of June the members of "105" have been increasingly active.

On the 22nd of that month, the Lithuanian Youth Club in collaberation with the Macadonian and Carpatho-Russian Youth Clubs sponsored a linen shower for the Aid to Russia Fund.

Presumably due to lack of sufficient advertising, there was rather a small attendance, but nevertheless a total amount of 157 units of linen were turned over to the headquarters.

The evening itself consisted of a short programme to which each club contributed a couple of numbers. Myrna Balsis, a well-known acrobat, was the only one to give a number from the Lithuanian Club.

Mary Goldsmith, provincial secretary of the Labour Youth Federation, was the main speaker.

Tables of food and refreshments were arranged along the wall, where girls in costumes served the guests of the evening. At the foot of the stage was another large table where all the linen was displayed. There also were a number of girls to receive the guests and accept their contribution. Emily Sasnauskas did her part there as a member of the Lithuanian Youth Club.

Bertha Janko, Nelly Grey and Jean Savickas also aided largely in preparing and serving the luncheon.

Dancing continued throughout the remainder of the evening, where an extended variety of old Macadonian folk dances up to modern jive pieces were enjoyed by all.

B. J.

"105" HOLDS A SOCIAL

The Social Dance which the Club held on Wednesday (some time ago) was a success financially as well as socially. The slight admission which was charged to cover costs went unheeded as everyone felt they had more than their money's worth.

A programme of games and dances was outlined for the course of the evening. The Spot Dance was won by Eddie and Adele, with Eddie getting a pair of earings which he had to sport around for the remainder of the evening, and for Adele there was a beautiful boy's tie. After the refreshments, tickets were drawn for the door prize. Who should win that, if not Eddie and Adele again. This time they were awarded a set of dish towels with a pile of dirty dishes to boot.

The grand finale of the evening was the Elimination Dance which was won by Stella and Arthur. Two dill pickles were given to Stella and a nice salty herring to Art.

All in all, a good time was had by everyone and more evenings like this one are promised by the executive committee of the club.

Bertha Janko, one of the most active memebers of "105" Lithuanian Youth Club. She also took part in the contest for the title of "Miss Liaudies Balsas" and collected large number of votes.

YE OLDE GOSSIPPE SHOPPE

By You and Me

What has happened to our once very active member, Joe Murauski. It could'nt be "Bond Trouble," pardon me, I mean "Blond Trouble" that's keeping you away, could it Joe?

Among the many visitors to the club on Wednesday nights was Albert Lamont from New Haven, Connecticut. He spent a week at the home of George Rackus, who did his utmost to show him the "Beauties" of Toronto. When is Albert coming back, Stella?

Mathew Thomas, once the pitcher of our baseball team is pitching for another team now, namely the Canadian Army.

Others soon to hear the Bugler's call are, Johny Barnett and John Misak.

Seen at the picnic grounds:

Nellie Grey teaching a friend how to shang (in slow motion);

Jennie Zaladonis' efforts to sell watermelon two slices for a dime instead of a dime a piece, which the costumer insisted in paying;

Johny Barnett running for cover at the appearance of a certain young lady.

Lenard Thomas, who has been in the army for the past two years, was home on leave for a couple of weeks recently (?). He also paid a visit to the club on Wednesday night where he noted many changes since he had been here last; namely, how the younger generation had grown up.

All those seeking interesting as well as educational reading material are invited to participate in the clubs library. New books have been purchased to captivate the interest of many varied personalities and no fee is necessary if books are brought back within a certain limited time. The only stipulation being that the books be brought back in the same condition as when they were borrowed.

Interviw Of The Month

This time we have chosen one of the tallest members of the club-namely Peter Alksnis. He is 6' 2" tall and remainds one of Jimmy Stewart.

Rather a quite sort of business-like type of man, he is considered one of the most active members. Take, for example, the ball team which he organized so well that other clubs hesitate to play against us for fear of being beaten. Also the red and blue sweaters with the word "Liths" across the front which many of the boys are wearing now were obtained under his leadership. This is not mentioning the stage where he portrays realistically such types as Stan Laurel.

Regardles of his quiet and demure disposition, he still has liking for the opposite sex in general but prefers the "clinging vine" type. When asked what his favourite movie star was he quickly replied "Shirley Temple," but later admitted he had a strong liking for Betty Hutton also.

Because he was only one old when he was brought over from Lithuania that does not exempt him from the title of "Honky" which so many of us possess.

Having completed a course in machine designing he hopes to make that his practice in the future, but his secret ambition is to be a rugby player.

When asked what he thought of the club, his comment was "It's a great little place."

Toronto Highlights

Sunday, July 2 was a great day for the club. That was when they held their first picnic of the season, managed and organized by

(Continued on Page 5)

JUOZAS BALTUSIS

Baltieji Dobiliukai

Stovėjome tirštai prigrūstame kolchozo valdybos kambaryje. Augulis pusiaušnaira žvalgėsi į pusamžį, šviesiai rausvomis kelnėmis "golf", čemodanėliu rankose, Maleviaką ir murmėjo:

— U-ū, nesimpatiškas snukis. . .

Cia taip pat buvo ir jaunutis, išlakus, lyg nendrė, bedantis Cverlingas, ir Ania su savo motina Merkulova. Mes visi susipažinom kelyje, kartu užsirašėm į šį kolektyvūkį ir laukėm dabar savo paskirties į darbą.

— Netikęs, ne. . . — vėl murmėjo Augulis.

— O kas mums darbo, — pasakiau nekantriai.

— Tu — nepyk. Aš gi tik savo nuomonę pareiškiau. Šit kolchozo pirmininkas man taip pat nepatinka. . .

Kolchozo pirmininkas Andriejus Ivanovičius Filipovas — liesas, keistai nusisukusio į šalį smakro, nuolat mirksinčių, paraudusių akučių — sėdėjo už popierlais užversto stalo ir susimąstęs barškino pieštuku į stalą. Priešais jį pusračiu, stačiavo laukų brigadyriai. Jie jau surūkė po suktinę, graibėsi tabokos antrai ir nekantriai žvilgčiojo į Filipovą.

— Šit aš ir nežinau, vyručiai, — garsiau stuktelėjęs į stalą, prabilo pastarasis. — Iš visų brigadų išlydėta į frontą, o kuo gi užkiši? Jūs, vyručiai, patys pasvarstykit. . .

— Nėra ko čia man svarstyti, — atsiliepė vienas brigadyrių. — Pas mane visas pašaras dar nekrautas, avižos balsta, prosas tuojau piautinas. . . Aš prašau išskirti man iš Orešino brigados pagalbą.

— Ė-ė! — atsišaukė Orešinas. — Matykite jūs jį, koks greitas! O pas mane gi du šimtai hektarų nesilosuotų saulėgrąžų medėja. Kuo įsakysi doroti?

— Tau — evakuotieji, — tarė pirmininkas.

— Evakuotųjų tik penki, o man kiek reikia? Paskaičiuokite! Juk ir esamų silosduobių nepakaks.

— Kaip nepakaks?! Juk norma visuomet sutilpdavo?

— Maža ką sutilpdavo! O šiemet saulėgrąžos buinesnės, normą gal pusantro karto viršysim, tai ką? Laukuose įsakysi palikti?

Pirmininkas greitai žvilgterėjo į Orešiną.

— Neturiu aš žmonių, supranti? Ne-eturiu!

Orešinas valandėlę patylėjo.

— Moterų duokit, — pasakė tyliai, bet kietai, — namų šeimininkių. Mažai čia jų yra?

— Moterų? Nu, o vaikus kur dėsi?

— Vaikams lopšelis yra.

Pirmininkas vėl žvilgterėjo į Orešiną.

— Darželis jau perpildytas, jūs gerai šitai žinote, — nekantriai pasakė jis. — Auklėtoja kasdien aimanuoja neapsidirbanti.

— Darželį galima praplėsti, drauge pirmininke, o auklėtojai — išskirti padėjėją. . .

— Drauge Orešinai, — nutraukė jį pirmininkas, — jūs. . . berods, rūpinatės ne savo reikalais?

— Aš silosu rūpinuos. Vikšrinį iš manęs paėmėt, vyrų su viršum dešimtį mobilizavo. . . Koks čia gali būti darbas? Sumedės saulėgrąžos!

— Žinau, žinau! — pamojo ranka Filipovas. — Štai, gi tau evakuotuosius skiriu. Sutvarkykite raštinėje dokumentus ir — į brigadą. Ir apskritai, drauge Orešinai, jei ir rečiau čia rodysitės, mes nepasigesime. Man, berods, mažiau rūpi viskas. Aš — atsakingas.

— Kuočia dėtas atsakomingumas? — mostelėjo jis. — Jei moterų neatsiųsi — vėl ateisiu, o jeigu reikės, tai į pirminę kelią surasiu. Taip, drauge Andriejau Ivanovičiau.

— Nu, nu. . . — buvo bepradedąs pirmininkas, bet Orešinas jau atsisuko į mus.

— Tai važiuojam, vadinasi? — pasakė smagiai. — Jūs kas tokie: įstaiginiai ar mūsų brolis-kurmarausis? Prakaito nebijot?

Augulis tylėdamas atvertė dešinės delną. Orešinas žvilgterėjo į sudirzusias pūsles ir nusišypsojo.

— Šit ir gerai. Na, o jūs? — kreipėsi jis į Maleviaką.

— Aš. . . nežinau. Aš krautuvės vedėju dirbau. . . — sumikčiojo užklaustasis. — Buhalteriją aš taip suprantu, o lauke. . . ne, lauke aš nedirbau. Neteko. . .

— Taip? Na, ką gi, buhalteriją teks truputį atidėti. . . bent laikinai. Paskui — žiūrėsime. O kaip kiti?

Cverlingas pasakė, kad jis dirbęs fabrike, bet nieko prieš ir laukuose padirbėti.

— O aš tai virėja, — atsiliepė Ania. — Ar jums nereikia virėjos? Mes su motina ruoštumėmės.

— Virėją mes turime, — atsakė Orešinas, — nors ir ne taip jau žvitrią. E, ten bus matyti. Važiuojam!

* * *

Saulė pakyla į patį vidurdienį ir taip kaitina, jog ima skaudėti žandikaulius. Aplinkui — jokio vėjelio, jokio dulktelėjimo. Sausas, įkaitęs oras ribuliuoja ir mirga viršum laukų. Kartais atrodo, kad tai plevena skaidrios ugnys. Kurčiai murmėdama, trūkinėja perkaitusi žemė. Net stangrūs šunpelynai, ir tie glemba nuo karščio ir linksta žemyn. Vienos tik saulėgrąžos linksmai kelia į saulę savo auksines galvas ir tyliai šnekasi gležnais vainikų lapelyčiais. Lygios jų gretos tiesiasi tolyn ir susilieja į vieną vos akimi aprėpiamą aukso jūrą. Juodas, dūmuojąs traktorius atrodo kaip akiplėšiškas vabalas, pūkštaudamas velka jis šios saulės kryptimi besisukančios aukso jūros pakraščiu didžiulį kombainą. Šnarėdami plaka kombaino sparnai žydinčias galvas, žvilgąs piūklas čiuksėdamas kerta vešlius baltavidurius stiebus, o į platformą ištisine tekme virsta žaliai geltona, skaniomis arbatžolėmis kvepianti saulėgrąžų siloso masė.

— Drauge Orešinai! — šaukia nežmoniškai alyva ir degalu išsitepęs traktoristas. — Kombainas springsta, duokite žmonių.

Orešinas pridengia nuo saulės akis ir ilgai žiūri kolektyvūkio linkui.

— Nesiunčia, — Murma jis. — Apsikrovė popieriukais, lyg perekšlė vista, ir kvaksi, terliojasi. . . Ei, dėde Jefimai, sėsk, balandėli, ant arklio siloso minti. Porą žmonių kambainui išskirsime. Dedikovas ir Novikovas, ar nenorėtumėt — pas kombainierių?

Dėdė Jefimas, aukštas, prakaulus, rauplėto veido, išretėjusios barzdos senis, rankove nusibraukė prakaitą ir niūriai pažvelgė iš duobės į viršų.

— Tai, vadinasi ir vėl man?

— Lipk, balandėli, lipk, — šnekėjo Orešinas. — Tu, dėduli, prie arklių pirmiausias. Surinksim bobų, tau lengvesnio darbo aplinkui brigadą parūpinsiu.

— O kas tave prašo lengvesnio darbo? — murmėjo Jefimas, — repečkodamasis kopėčiomis į viršų. — Ir velniu tu ten sulauksi, ne bobų. Kur gi apinasriai?

(Bus daugiau)

Ką Kiti Rašo ar Sako

Spręs Vokietijos Likimą

Washingtone tuojau bus konferencija Jungtinių Valstijų, Britanijos ir Sovietų Sąjungos atstovų. Tai bus paruošiamoji būsimos taikos konferencija. Joje bus sprendžiama Vokietijai taikos sąlygos.

Sakoma, Teherane premjeras Churchill ir prezidentas Rooseveltas stoję už Vokietijos išdalinimą, bet premjeras Stalinas kitaip į tai žiūrėjęs. Tik už Rytų Prūsijos atskyrimą jis stojęs.

Amerikos ekonomistai ir kiti, kuriems pavesta studijuoti ir planuoti Amerikos pasiūlymus taikos sąlygoms, taipjau palinko prie tos pozicijos, kad Vokietijos nedalinti. Manoma, kad tuo klausimu tarp Amerikos ir Sovietų Sąjungos nebus skirtumų, kaip Britanijos atstovai laikysis, kol kas neaišku.

Sakoma, Stalinas Teherane aiškinęs, kad Vokietijos padalinimas nepakeistų vokiečių psichologiniai ir dalykų nepagerintų, kad reikš kitų priemonių imtis vokiečių pakeitimui, įtikinimui jų, kad vokiečių viršenybės teorija yra klasta, kad pastangos ginklu vokiečių viršenybę pravesti, kitiems savo valią užkarti yra nevien bergždžios, bet labai žmonijai pavojingos.

Vokietijos dalinimą siūlo ir Sumner Welles savo knygoj "Time for Decision." Prieš tą teoriją Washingtone susidaras stiprus nusistatymas.

Reikia tikėtis, kad Washingtono konferencijoj trys didžiosios valstybės prieis prie vieningos nuomonės ir laikysis vieningo nusistatymo tuo reikalu.

Premjero Churchillio pastaroji kalba rodo, kad Britanijos vyriausybė nori ir mokės kooperuoti su SSRS ir Amerika. Jis savo kalboj dėjo daug svarbos ant Britanijos su Sovietų Sąjunga 20 metų sutarties. O tas rodo, kad Britanija brangina sutartį su SSRS.

Nėra abejonių, kad Amerika su SSRS taipjau sutiks taikos ir pokarinės Europos klausimais. — **Vilnis.**

Kam Tarnauja

Tautininkai, klerikalai ir menševikai per du metu rinko pinigus neva Lietuvos žmonių šelpimui. Bet tie pinigai tapo sudoroti įstelgimui "Lietuvių Amerikiečių Informacijos Centro."

Dabar tame centre sėdi keli apmokami žmonės ir kepa hitlerinius melus.

Štai pavizdys: Savo cirkuliare liepos 31 d. tasai Centras sako:

"Gegužio 26 dieną 'Transocean' agentūra pranešė, kad Ulla srityje, tarp Vitebsko ir Polocko, surasta 2,000 lavonų duobė. Paaiškėjo, jog tai buvo GPU agentų suimti ir Rusijon vežami Latvijos piliečiai. Žudynės įvykusios 1941 metų liepos 27 dieną."

Abejonės nepaliekama, jog tai rusų darbas.

Bet gerai įsitėmykite laiką. O štai faktai:

Vitebską Hitleris užėmė 1941 metų liepos 11 dieną. Į Smolenską įsiveržė liepos 16 dieną. Liepos 27 dieną naciai jau skelbė, kad mūšiai eina Viazmos srityj, arba apie 175 myl. į rytus nuo Vitebsko, arba 200 mylių į rytus nuo Ulla upės!

Į šiaurius liepos 27 dieną mūšiai ėjo jau Pskovo ir Parchovo srityje, arba apie 200 mylių nuo Polocko!

Tai kaip rusai galėjo liepos 27 dieną nužudyti 2,000 latvių Ulla upės srityje, kuomet ta sritis buvo vokiečių rankose prieš kelias dienas, kuomet rusai jau buvo apie du šimtu mylių nuo tos srities?

Argi ne aišku, kad jeigu ten buvo nužudyta 2,000 žmonių, tai juos nužudė naciai!?

Aišku, labai aišku. Betgi niekšai iš "Lietuvių Amerikiečių Informacijų Centro" šitą nacių kriminalystę primeta Tarybų Sąjungai.

Tai šitoks yra tasai Centras. Aišku, kam jis tarnauja. — **A. Bimba,** Laisvėj.

Pakštas ir Vėl Klieda

Pakštas ir vėl bėdoje!

Atsimename 1941 metus, kai vokiečiai įsibrovė į Lietuvą ir ją teriojo. Tuomet prof. Pakštas Amerikoje, Geštapo agentas Ancevičius Berlyne, ir jiems pritariančioji lietuviškoji spauda "aiškino," kaip vokiečiai "laisvina" Lietuvą, kaip lietuviai juos pasitinką "su gėlėmis," kaip "lietuviai patrijotai" padeda vokiečiams.

Pakštas buvo pareiškęs visam pasauliui, kad pirmomis karo dienomis "lietuviai patrijotai" išsaugojo Kaune nuo bolševikų vieną tiltą, kad per jį galėtų vokiečiai greičiau pereiti ir miestą okupuoti!

Tai buvo fašistam džiaugsmo dienos.

Bet jos greitai praėjo.

Dabar nelaimingoji Pakšto galvelė susilaukė naujo smūtkelio.

Jis paskelbė per savo "žinių agentūrą" LAIC, kad **vokiečiai, bėgdami iš Lietuvos, nepasiima lietuvišku kvislingų ir nesiveža į Vokietiją, bet "masiniai suiminėja ir varu grūda į sovietų užiminėjamas sritis!. . ."** (N-nos, rugpj. 5 d.).

Tai, kad nori! Vokiečiai naciai, kuriuos raudonarmiečiai trina kaip kakročius, anot Pakšto, eina raudonarmiečiams talkon!

Apie tai "žinias" Pakštas gavęs "privačiais keliais." Ancevičius ar Kubiliūnas jam tai, matyt, pranešė.

Kad padaryti pasaką trumpesnę, mes p. Pakštui štai ką pasakysime: Vokiečiai "varu negrūda" kvislingų į Sovietų užiminėjamas sritis. Tai vienas dalykas. Antras: bėgdami, vokiečiai kvislingų ir nepaiso. Vokiečiai pirmiausiai savo kailį gelbsti, — bėga, kaip padūkę ir lietuviškiems kvislingams sako: **jūs durniai, pardavėte savo tautą, tarnavote mums, padėjote Lietuvą mėsinėti, tą dabar sau ir turėkitės! Jūs mums daugiau nesate reikalingi; mes žiūrime, kad savo kailį kaip nors galėtume išgelbėti nuo Lietuvos partizanų ir raudonarmiečių!. . .**

Šitaip, ponas Pakštai ir Ko., dalykai stovi! — **R. Mizara,** Laisvėj.

Liepos 1 dieną buvo atidarytas Canadian Club Romoj del Kanados kareivių užėjimo. Čia matote įėjimą į tą kliubą ir nekuriuos kanadiečius prie jo.

Leisime Brošiūrą Su Visų Aukotojų Sąrašu

TORONTO. — Prieš kiek laiko čia įvykusiame Kanados Lietuvių Nacionalio Komiteto praplėstame posėdyje, buvo valdybos patiektas pasiūlymas išleisti brošiūrą arba aukotojų sąrašą knygutėje, kas kiek yra aukavęs Lietuvos žmonių bei Sovietų Sąjungos kovotojų paramai.

Tas pasiūlymas susirinkimo, po apdiskusavimo, buvo priimtas ir liko pavesta Nacionaliam Komitetui tą darbą atlikti. Todel, Nacionalis Komitetas savo posėdyje, įvykusiame rugp. 9d., plačiau aptarė tokios brošiūros reikalą ir jos išleidimo vadovybę pavedė k-to pirmininkui Z. Janauskui.

Suprantama, sudarymas visų aukotojų sąrašo, surinkimas iš rekordų visų aukotojų nuo pat Hitlerio užpuolimo ant Sovietų Sąjungos iki šiol, kas ir kiek per tą laiką yra suaukojęs SSRS ir Lietuvos žmonių paramai — yra labai didelis ir painus darbas. Jokiu būdu nepavyks greitai tą sąrašą paruošti ir todel tos brošiūros pasirodymas gali užtrukti net porą mėnesių.

Tenka čia priminti, kad iki tos brošiūros išleidimo visos aukos gautos čia kalbamiems tikslams bus įtrauktos. Todel, kurie nori savo rekordą padidinti, prašomi tai neatidėliojant atlikti. O ypatingai tie, kurie del vienokios ar kitokios priežasties yra atsilikę ir lig šiol dar savo auka Lietuvos žmonių paramai nėra prisidėję, — prašomi pasistengti tai padaryti.

—o—

Koks yra tikslas tokios brošiūros — aukotojų sąrašo išleidimo?

Visų pirmiausia, tai parodyti Kanados lietuvių skaičių, kurie sunkiausioje mūsų gimtojo krašto ir mūsų tautos valandoje, stojo su savo parama kovotojų pusėn prieš okupantus vokiečius, bei rėmė išvaduotuosius Tarybų Lietuvos žmones;

Kiek Kanados lietuviai šiems tikslams yra suaukoję ir kaip tos aukos sunaudotos;

Ir, pagaliau, užrekorduoti tas aukas, kad jas vienoj vietoj bile reikalui esant galima būtų rasti, bei kad kiekvienas aukotojas tą gražų rekordą galėtų su savim turėti.

Be to, apart to sąrašo, dar bus ir kitų naudingų raštų.

—o—

Posėdyje, taipgi peržvelgtas Lietuvos žmonių paramai einamas vajus.

Smagu priminti, kad piniginių aukų vajus labai gražiai eina. Vis daugiau ir daugiau lietuvių su savo aukomis prisideda.

Posėdžio dienoje k-to išde radosi $4,652, įskaitant torontiečių aukas.

Nors kvota ($5,000) dar nepasiekta, bet gi jau esame netoli jos. Reikia tikėtis, kad dar daugiau lietuvių parodys savo nuoširdumą Lietuvos žmonėms ir kvotą pasieksime.

Esant didžiausiam reikalui kaip galima daugiau paramos sukelti Lietuvos žmonių paramai, Komitetas yra tos nuomonės, kad šis vajus neturėtų užsibaigti, tai yra, kad darbas del kėlimo paramos būtų tęsiamas toliau, prisitaikant sulig kiekvienos kolonijos savų aplinkybių.

Komitetas kreipiasi į visus lietuvius prašydamas, kad karts nuo karto visi pasistengtų sulig išgalės savo dažnesne auka paremti Lietuvos žmones.

Komitetas labai džiaugsmingai priėmė drg. J. Lesevičiaus, Montreal, ir drg. M. Vidruko, Winnipeg, pranešimus, kad pas juos yra rengiamasi pradėti rinkti drabužius del Lietuvos žmonių. Torontiečiai toje kryptyje jau veikia nuo seniau.

Jų pavyzdžius, Komitetas prašo pasekti visas kolonijas.

Z. J.

Šis vokiečių paveikslas parodo nacius vežant robotbombą į paleidimo vietą. Jie šiomis bombomis puola daugiausiai ant Londono ir jau privertė londoniečius rimtai susirūpinti. Vieną milijoną vaikų ir moterų evakuavo ir numatoma evakuoti dar kitą milijoną.

Vilnius Greitu Tempu Grįžta Prie Gyvenimo

Rašo **A. Venciova**
Specialiai Liaudies Balsui

VILNIUS (Per Bevielį). — Žmogus turi stebėtis, kaip greitai Vilnius atgimsta. Kada Raudonoji Armija įžengė, jis buvo miręs, retai kur matėsi vienas kitas žmogus net ant didžiųjų gatvių. Vokiečiai išpustijo miestą. Jie išnaikino arti 100,000 jo gyventojų. Yra didelės duobės Paneriuose, kurias atkasus iškils viršun plaukus keliantis baisumas. Tose duobėse guli lavonai nekaltų lietuvių, žydų ir lenkų, sušaudytų nei nesudrebant. Vokiečiai nepaisė tautybės. Jie norėjo kuo daugiau išžudyti, kad jiems būtų daugiau žemės.

Vokiečių teroras ypatingai buvo didelis pirm Vilniaus puolimo. Daugelis gyventojų paliko savo nuosavybes ir pabėgo. Šiandien galima sutikti ant gatvių senus profesorius, kurie pabėgo nuo mirties visai netikėtai, mokytojus ir kitus, sugrįžusius iš miškų, darbininkus, pabėgusius iš koncentracijos kempių.

Kaip po žemės drebėjimo, miestas laipsniškai atgyja. Kuomet mes atvykome į "Spindulio" spaustuvę su rankraščiais del pirmo Tarybų Lietuvos numerio, grindys buvo pilnos stiklų. Paskutinieji vokiečių įsakymai su įvairiais grumojimais buvo atspausdinti čionai, bet nebebuvo laiko išklijuoti juos ant gatvių. Kadangi vokiečiai išsprogdino miesto pajėgos stotį, spaustuvė negalėjo naudoti savo linotipus ir spaustuvę, todel raidės šitam istoriniam numeriui turėjo būti surinktos rankomis. Keliom dienom praslinkus spaustuvininkai užėjo ant gesinio motoro viename nacių sandelyje, atvilko jį į spaustuvę ir su jo jagalba paleido spaustuves į darbą.

Šiandien būriais žmonės renkasi ant gatvių skaityti laikraštį, išklijuotą ant gatvių. Laikraštis karo metu yra tiek pat svarbus, kaip ir duona, sako žmonės. Vokiečiai davė Vilniaus gyventojams po 250 gramų duonos, maišytos su pelavinomis ir pelais. Tuoj, kaip tik miestas tapo vėl sovietiniu, buvo pradėta duoti žmonėms po 500 gramų ir tikros, gerai iškeptos duonos.

Darbininkai jau sugrįžo į savo darbus dirbtuvėse, kurios išliko nesunaikintos. Daugelyje dirbtuvių vokiečiai sugadino mašineriją išimdami svarbiausias dalis, o kitas visai išsprogdino. Nacių sugriautų įmonių darbininkai dabar taiso mašineriją ir atstato dirbtuves. Agrikultūrinių mašinų taisymo dirbtuvės ir apavų fabrikas jau veikia.

Vokiečiai išdinamit a v o vandentiekį ir miestas buvo be vandens. Buvo pavojinga naudoti vandenį iš Neries ar Vilnelės, kadangi abi upės buvo užterštos žuvusių vokiečių lavonais. Bet, ačiū darbininkų atkaklumui, Vilnius jau turi tekantį vandenį. Savivaldybių reikalų liaudies komisariatas užtikrino, kad iki spalio 15 vandentiekis bus visiškai sutaisytas. Tas pats komisariatas rūpinasi, kad miestas būtų kaip galint greičiau sutvarkytas.

Gatvės, kurios kiek laiko atgal buvo pilnos stiklagalių ir plytelių, dabar jau nuvalytos. Ir net šiuos žodžius rašant vienoje Vilniaus Meno Akademijos studijoje komitetas įsteigė savo štabą ir tuojaus pradės akademijos rekonstrukcijos darbą. Bėgyje kelių dienų Akademijos namai bus sutaisyti ir Akademija veiks išnaujo. Tas pats vyksta šimtuose kitų institucijų. Visur žmonės dirba prakaituodami, kad prašalinti invazijos žymes.

Aną dieną Vilnius turėjo pirmą koncertą. Tuoj bus atidarytas pirmas kinoteatras. Kelios sovietinės filmos buvo laikomos paslėptos ir šitos filmos bus pirmos. Po to Vilnius pamatys garsiąsias Sovietų dokumentrines filmas, kaip tai Stalingradas, Leningradas Karė, Maskva Kerta Atgal, Ukraina Ugnyje ir kitas, specialiai užrekorduotas lietuviškai.

Visa eilė mokytojų, kurie slapstėsi po miškus nuo gestapo ir deportacijos į Vokietiją, pradeda registruotis liaudies apšvietos komisariate. Kuomet vokiečiai uždarė Vilniaus universitetus, profesoriai, kurie dar nebuvo koncentracijos kempėse, pelnėsi pragyvenimą dirbdami visokius darbus. Ačiū jo profesorių herojizmui, Vilniaus universitetas išliko nepaliestas. Bet jiems nepavyko išgelbėti universiteto, fizikos ir chemijos fakultetų turtą.

Meno komitetas šaukia prie veikimo vietinius artistus. Kiekvieną dieną vis daugiau ir daugiau teatro žmonių grįžta miestan iš provincijos ir naujai atvaduotų Lietuvos miestelių.

Daromi planai del teatrinio sezono. Bet teatro žmonėms tenka susidurti su dideliais sunkumais — Vilniaus Drama neteko viso turto ir kostiumų. Bet mūsų artistai tikisi atidaryti sezoną laiku.

Prekyba pradeda atgyti. Atsidarė įvairios prekyvietės ir yra pardavimui gana gražių daržovių ir uogų. Restoranai, plaukų taisytuvės ir kiti įrengimai pradeda atsidaryti kasdien.

Visur matyti nauji ženklai, jog gyvybė grįžta. Kasdien šis gražus išlaisvintas Sovietų Lietuvos sostamiestis įgauna naujų jėgų.

SYDNEY. — Sydney Sun rašo, kad 10,000 Amerikos kareivių apsivedė su australietėmis ir jau virš 1,000 išvyko į Ameriką. 200 iš jų išsivežė vaikus.

Generolas George C. Lindemann, kuris perbėgo Sovietų pusėn. Jis komandavo vokiečių Baltijos armijoms, kurios dabar nukirstos Latvijoj ir Estijoj.

Saugokit Sveikatą

Rašo **Dr. J. J. Kaškiaučius**

Šviežia liesa mėsa turi truputį vitamino B mišinio. Bet kokia liesa mėsa: jautiena, teliena, aviena, kiauliena. Jei tokia mėsa tebėra visai žalia ir šviežia, tai joje daugiausia yra vitamino B (vitamin B Complex). Verdant, kepant, dusinant, spragint, bent ketvirtadalis to vitamino dingsta. Tuo žvilgsniu žalia liesa mėsa naudingesnė. Keblumas tik, kad ji būtų gryna šviežia mėsa, sveiko gyvulio. Su žalia mėsa vis yra pavojaus, kad neužsikrėtus kokia parazitine liga. Ypač su kiauliena reikia apsidabot. Gerai virta kiauliena, ilgai virta to pavojaus nebeturi.

Kila — patrūkimas (hernia rupture) geriausia ir patogiausia išgydyt švirkštimo būdu (injection treatment of hernia). Prityręs gydytojas su adata ir švirkštu kas savaitę įleidžia į prasiskyrusius audinius tam tikrų suraukiamųjų (sutraukiamųjų) vaistų. Nuo to vidų priauga standžių tvirtų audinių (kaip ir kokių vidujinių randų), kurie sutvirtina plėvės ir raumenų praskydimą ir nebeleidžia žarnai prasiveržti. Tiesa, kaip ir visur, čia reikia prityrimo. Ir yra kilos rūšių, kurios nesiduoda šitokiam gydymo būdui. Yra taipgi patrūkimų, kad ir operacija nepataiso.

Kila yra įgimto palinkimo reiškinys. Labai daugelio žmonių, taip vyrų, taip moterų, tūlose vietose plėvės yra iš prigimties netvirtos ir platokai prasiskleidę. Jei ne kūdikiui, ne jaunam, tai pagyvenusiam plėvės dar plonesnės pasidaro, prasitempia ir nebepajiegia laikyt žarnų viduj. Kirkšniuose yra tokių vietų. Atatinkama gimnastika padeda sutvirtinti silpnus ir liaunus audinius. Kosint, čiaudant, stenant, sunkiai keliant, besitempiant, gerai yra pirštais prilaikyt primygus silpną vietą, kad plėvės nuo vidujinio slėgimo dar labiau nesiskleistų ir neduotų žarnai prasimušti.

Cukrelis — sakarinas tai visai ne cukrus. Cukrelis (sacharin) padarytas, chemiškai išimtas iš anglies dervos (coal tar). Anglinė "mala" yra neapsakomai turtingas šaltinis įvairių skirtingų daiktų. Cukrelis nėra jokis maistas, nėra angliavandžių skyriaus maistas. O saldumo jis labai saldus. Mažytis trupinėlis, ketvirtadalis gramo užsaldo puoduką kavos arba arbatos. Žalos nedaro — iki 5 gramų per dieną. Ligoniai, turį cukraligę (šlapligę), dažnai vartoja cukrelį.

Nuo džiovininko galima apsikrėsti džiova, dažnai ir artimai su juo bedraujant. Ne kiekvienas džiovininkas išleidžia su seilėmis bei skrepliais džiovos bacilas. Tik periodiniai seiles tyrinėjant ir patikrinant, galima tai nustatyti. Vis dėlto, dėl atstargumo, su bet kokiuo tuberkuliotiku geriau perdaug neužsidėti, nebent jo tuberkuliozas visiškai išgydytas arba bent saugiai apstabdytas.

Skaitykit ir Platinkit LIAUDIES BALSĄ

ENGLISH SECTION

Editorial

On July 21st, Lithuania celebrated its fourth anniversary as a member in the family of states comprising the Soviet Union. It was a happy occasion, since the great gathering of the government leaders took place in the newly liberated capital, Vilnius.

Vilnius, which has seen so many battles during the last two wars and changed masters so often, has at last been returned to the Lithuanian people for all time.

It was in a sorry state. The German barbarians did their utmost to destroy it completely. The University was set on fire, but happily was saved without too much damage. The largest theater was sacked, but already troupes of artists are ready to reopen it.

The streets are cleared of rubble, and constructive activity is visible everywhere. Such is the spirit of our downtrodden brothers and sisters there that beaten down for so many years, not only during Nazi occupation, but even under the Polish yoke, they rose overnight, cheered by liberation to gigantic efforts of rebuilding.

It is now only a question of days before every foot of our native land is free from the heel of German oppression and butchery. All of us were cheered as the Red Army, with our own units among them, liberated the towns where some of us were born, and others of us have relatives living.

We can again look forward to re-establishing correspondence with our own people there. But we must be brave enough to face the prospect of hearing that some of them are gone!

Remember that those who died seemingly wainly, died so that those who remain might live more happily and comfortably under the benevolent rule of the Soviet Union's leaders.

Now summer is fast coming to an end, and we begin to look forward to an active fall and winter after summer's lethargy.

Toronto's youth seemed to keep partly awake and active. But so far as this page is concerned, Montreal was not only asleep, but nearly dead.

Let us hope they soon reawaken to activity. We can do much to help our parent organizations in their tasks which aim to help speed the day of peace.

Remember that the people of Lithuania stil need help. We must do all we can in little ways that at the doing seem trivial, but added to everyone's trivial effort the result is amazing. The chief need is still clothing. Do your bit in collecting discarded items of dress, so that they may be sent "over there."

We're hoping to hear from you again soon, Montreal. And we are still waiting for new correspondents to help make the page more interesting.

— M. Degutis

Jean Savickas who won the title of "Miss Liaudies Balsas of 1944" at the annual Liaudies Balsas picnic in Toronto on August 6th. She is also active member of "105" Lithuanian Youth Club.

Canadian tanks led the advance through rough country on the west side of the Arno river in Italy, never giving the retreating Hermann Goering division a moment's rest. Here's one of the tanks following. The Canadians now are making history in France.

"105" Becomes Active

During the month of June the members of "105" have been increasingly active.

On the 22nd of that month, the Lithuanian Youth Club in collaberation with the Macadonian and Carpatho-Russian Youth Clubs sponsored a linen shower for the Aid to Russia Fund.

Presumably due to lack of sufficient advertising, there was rather a small attendance, but nevertheless a total amount of 157 units of linen were turned over to the headquarters.

The evening itself consisted of a short programme to which each club contributed a couple of numbers. Myrna Balsis, a well-known acrobat, was the only one to give a number from the Lithuanian Club.

Mary Goldsmith, provincial secretary of the Labour Youth Federation, was the main speaker.

Tables of food and refreshments were arranged along the wall, where girls in costumes served the guests of the evening. At the foot of the stage was another large table where all the linen was displayed. There also were a number of girls to receive the guests and accept their contribution. Emily Sasnauskas did her part there as a member of the Lithuanian Youth Club.

Bertha Janko, Nelly Grey and Jean Savickas also aided largely in preparing and serving the luncheon.

Dancing continued throughout the remainder of the evening, where an extended variety of old Macadonian folk dances up to modern jive pieces were enjoyed by all.

B. J.

"105" HOLDS A SOCIAL

The Social Dance which the Club held on Wednesday (some time ago) was a success financially as well as socially. The slight admission which was charged to cover costs went unheeded as everyone felt they had more than their money's worth.

A programme of games and dances was outlined for the course of the evening. The Spot Dance was won by Eddie and Adele, with Eddie getting a pair of earings which he had to sport around for the remainder of the evening, and for Adele there was a beautiful boy's tie. After the refreshments, tickets were drawn for the door prize. Who should win that, if not Eddie and Adele again. This time they were awarded a set of dish towels with a pile of dirty dishes to boot.

The grand finale of the evening was the Elimination Dance which was won by Stella and Arthur. Two dill pickles were given to Stella and a nice salty herring to Art.

All in all, a good time was had by everyone and more evenings like this one are promised by the executive committee of the club.

Bertha Janko, one of the most active memebers of "105" Lithuanian Youth Club. She also took part in the contest for the title of "Miss Liaudies Balsas" and collected large number of votes.

YE OLDE GOSSIPPE SHOPPE

By You and Me

What has happened to our once very active member, Joe Murauski. It could'nt be "Bond Trouble," pardon me, I mean "Blond Trouble" that's keeping you away, could it Joe?

Among the many visitors to the club on Wednesday nights was Albert Lamont from New Haven, Connecticut. He spent a week at the home of George Rackus, who did his utmost to show him the "Beauties" of Toronto. When is Albert coming back, Stella?

Mathew Thomas, once the pitcher of our baseball team is pitching for another team now, namely the Canadian Army.

Others soon to hear the Bugler's call are, Johny Barnett and John Misak.

Seen at the picnic grounds:

Nellie Grey teaching a friend how to shang (in slow motion);

Jennie Zaladonis' efforts to sell watermelon two slices for a dime instead of a dime a piece, which the costumer insisted in paying;

Johny Barnett running for cover at the appearance of a certain young lady.

Lenard Thomas, who has been in the army for the past two years, was home on leave for a couple of weeks recently (?). He also paid a visit to the club on Wednesday night where he noted many changes since he had been here last; namely, how the younger generation had grown up.

All those seeking interesting as well as educational reading material are invited to participate in the clubs library. New books have been purchased to captivate the interest of many varied personalities and no fee is necessary if books are brought back within a certain limited time. The only stipulation being that the books be brought back in the same condition as when they were borrowed.

Interviw Of The Month

This time we have chosen one of the tallest members of the club-namely Peter Alksnis. He is 6' 2" tall and remainds one of Jimmy Stewart.

Rather a quite sort of business-like type of man, he is considered one of the most active members. Take, for example, the ball team which he organized so well that other clubs hesitate to play against us for fear of being beaten. Also the red and blue sweaters with the word "Liths" across the front which many of the boys are wearing now were obtained under his leadership. This is not mentioning the stage where he portrays realistically such types as Stan Laurel.

Regardles of his quiet and demure disposition, he still has liking for the opposite sex in general but prefers the "clinging vine" type. When asked what his favourite movie star was he quickly replied "Shirley Temple," but later admitted he had a strong liking for Betty Hutton also.

Because he was only one old when he was brought over from Lithuania that does not exempt him from the title of "Honky" which so many of us possess.

Having completed a course in machine designing he hopes to make that his practice in the future, but his secret ambition is to be a rugby player.

When asked what he thought of the club, his comment was "It's a great little place."

Toronto Highlights

Sunday, July 2 was a great day for the club. That was when they held their first picnic of the season, managed and organized by

(Continued on Page 5)

JUOZAS BALTUSIS

Baltieji Dobiliukai

Stovėjome tirštai prigrūstame kolchozo valdybos kambaryje. Augulis pusiaušnaira žvalgėsi į pusamžį, šviesiai rausvomis kelnėmis "golf", čemodanėliu rankose, Maleviaką ir murmėjo:

— U-ū, nesimpatiškas snukis. . .

Čia taip pat buvo ir jaunutis, išlakus, lyg nendrė, bedantis Cverlingas, ir Ania su savo motina Merkulova. Mes visi susipažinom kelyje, kartu užsirašėm į šį kolektyvūkį ir laukėm dabar savo paskirties į darbą.

— Netikęs, ne. . . — vėl murmėjo Augulis.

— O kas mums darbo, — pasakiau nekantriai.

— Tu — nepyk. Aš gi tik savo nuomonę pareiškiau. Šit kolchozo pirmininkas man taip pat nepatinka. . .

Kolchozo pirmininkas Andriejus Ivanovičius Filipovas — liesas, keistai nusisukusio į šalį smakro, nuolat mirksinčių, paraudusių akučių — sėdėjo už popieriais užversto stalo ir susimąstęs barškino pieštuku į stalą. Priešais jį pusračiu, stačiavo laukų brigadyriai. Jie jau surūkė po suktinę, graibėsi tabokos antrai ir nekantriai žvilgčiojo į Filipovą.

— Šit aš ir nežinau, vyručiai, — garsiau stuktelėjęs į stalą, prabilo pastarasis. — Iš visų brigadų išlydėta į frontą, o kuo gi užkiši? Jūs, vyručiai, patys pasvarstykit. . .

— Nėra ko čia man svarstyti, — atsiliepė vienas brigadyrių. — Pas mane visas pašaras dar nekrautas, avižos balsta, prosas tuojau piautinas. . . Aš prašau išskirti man iš Orešino brigados pagalbą.

— Ē-ē! — atsišaukė Orešinas. — Matykite jūs jį, koks greitas! O pas mane gi du šimtai hektarų nesilosuotų saulėgrąžų medėja. Kuo įsakysi doroti?

— Tau — evakuotieji, — tarė pirmininkas.

— Evakuotųjų tik penki, o man kiek reikia? Paskaičiuokite! Juk ir esamų silosduobių nepakaks.

— Kaip nepakaks?! Juk norma visuomet sutilpdavo?

— Maža ką sutilpdavo! O šiemet saulėgrąžos buinesnės, normą gal pusantro karto viršysim, tai ką? Laukuose įsakysi palikti?

Pirmininkas greitai žvilgterėjo į Orešiną.

— Neturiu aš žmonių, supranti? Ne-eturiu!

Orešinas valandėlę patylėjo.

— Moterų duokit, — pasakė tyliai, bet kietai, — namų šeimininkių. Mažai čia jų yra?

— Moterų? Nu, o vaikus kur dėsi?

— Vaikams lopšelis yra.

Pirmininkas vėl žvilgterėjo į Orešiną.

— Darželis jau perpildytas, jūs gerai šitai žinote, — nekantriai pasakė jis. — Auklėtoja kasdien aimanuoja neapsidirbanti.

— Darželį galima praplėsti, drauge pirmininke, o auklėtojai — išskirti padėjėją. . .

— Drauge Orešinai, — nutraukė jį pirmininkas, — jūs. . . berods, rūpinatės ne savo reikalais?

— Aš silosu rūpinuos. Vikšrinį iš manęs paėmėt, vyrų su viršum dešimtį mobilizavo. . . Koks čia gali būti darbas? Sumedės saulėgrąžos!

— Žinau, žinau! — pamojo ranka Filipovas. — Štai, gi tau evakuotuosius skiriu. Sutvarkykite raštinėje dokumentus ir — į brigadą. Ir apskritai, drauge Orešinai, jei ir rečiau čia rodysitės, mes nepasigesime. Man, berods, mažiau rūpi viskas. Aš — atsakingas.

— Kuočia dėtas atsakomingumas? — mostelėjo jis. — Jei moterų neatsiųsi — vėl ateisiu, o jeigu reikės, tai į pirminę kelią surasiu. Taip, drauge Andriejau Ivanovičiau.

— Nu, nu. . . — buvo bepradedąs pirmininkas, bet Orešinas jau atsisuko į mus.

— Tai važiuojam, vadinasi? — pasakė smagiai. — Jūs kas tokie: įstaiginiai ar mūsų brolis-kurmarausis? Prakaito nebijot?

Augulis tylėdamas atvertė dešinės delną. Orešinas žvilgterėjo į sudiržusias pūsles ir nusišypsojo.

— Šit ir gerai. Na, o jūs? — kreipėsi jis į Maleviaką.

— Aš. . . nežinau. Aš krautuvės vedėju dirbau. . . — sumikčiojo užklaustasis. — Buhalteriją aš taip suprantu, o lauke. . . ne, lauke aš nedirbau. Neteko. . .

— Taip? Na, ką gi, buhalteriją teks truputį atidėti. . . bent laikinai. Paskui — žiūrėsime. O kaip kiti?

Cverlingas pasakė, kad jis dirbęs fabrike, bet nieko prieš ir laukuose padirbėti.

— O aš tai virėja, — atsiliepė Ania. — Ar jums nereikia virėjos? Mes su motina ruoštumėmės.

— Virėją mes turime, — atsakė Orešinas, — nors ir ne taip jau žvitrią. E, ten bus matyti. Važiuojam!

* * *

Saulė pakyla į patį vidurdienį ir taip kaitina, jog ima skaudėti žandikaulius. Aplinkui — jokio vėjelio, jokio dulktelėjimo. Sausas, įkaitęs oras ribuliuoja ir mirga viršum laukų. Kartais atrodo, kad tai plevena skaidrios ugnys. Kurčiai murmėdama, trūkinėja perkaitusi žemė. Net stangrūs šunpelyniai, ir tie glemba nuo karščio ir linksta žemyn. Vienos tik saulėgrąžos linksmai kelia į saulę savo auksines galvas ir tyliai šnekasi gležnais vainikų lapelyčiais. Lygios jų gretos tiesiasi tolyn ir susilieja į vieną vos akimi aprėpiamą aukso jūrą. Juodas, dūmuojąs traktorius atrodo kaip akiplėšiškas vabalas, pūkštaudamas velka jis šios saulės kryptimi besisukančios aukso jūros pakraščiu didžiulį kombainą. Šnarėdami plaka kombaino šparnai žydinčias galvas, žvilgąs piūklas čiuksėdamas kerta vešlius baltavidurius stiebus, o į platformą ištisine tekme virsta žaliai geltona, skaniomis arbatžolėmis kvepianti saulėgrąžų siloso masė.

— Drauge Orešinai! — šaukia nežmoniškai alyva ir degalu išsitepęs traktoristas. — Kombainas springsta, duokite žmonių.

Orešinas pridengia nuo saulės akis ir ilgai žiūri kolektyvūkio linkui.

— Nesiunčia, — Murma jis. — Apsikrovė popieriukais, lyg perekšlė vista, ir kvaksi, terliojasi. . . Ei, dėde Jefimai, sėsk, balandėli, ant arklio siloso minti. Porą žmonių kambainui išskirsime. Dedikovas ir Novikovas, ar nenorėtumėt — pas kombainierių?

Dėdė Jefimas, aukštas, prakaulius, rauplėto veido, išretėjusios barzdos senis, rankove nusibraukė prakaitą ir niūriai pažvelgė iš duobės į viršų.

— Tai, vadinasi ir vėl man?

— Lipk, balandėli, lipk, — šnekėjo Orešinas. — Tu, dėduli, prie arklių pirmiausias. Surinksim bobų, tau lengvesnio darbo aplinkui brigadą parūpinsiu.

— O kas tave prašo lengvesnio darbo? — murmėjo Jefimas, — repečkodamasis kopėčiomis į viršų. — Ir velniu tu ten sulauksi, ne bobų. Kur gi apinasriai?

(Bus daugiau)

SAULĖTOJ ISPANIJOJ

E. ZDANAUSKO ir B. ALKSNIO NUOTYKIAI

Rašo E. ZDANAUSKAS

(Tąsa)

Kuomet įėjom į vidų, tuojaus pasirodė, kas per viešbutis. Pirma praėjome pro vienus geležinius vartus, prie kurių buvome perduoti taipgi kareiviams. Jie palydėjo mus prie kitų geležinių vartų ir perdavė civilei gvardijai, o civilė gvardija pristatė mus kalėjimo žinion.

Čia buvome nurengti nuogaf, o drapanos iškrėstos. Sugrąžino viską ir po to buvome nulydėti siaurais laipteliais žemyn į požeminį sklepą. Reikėjo pereiti per daugelį geležinių durų.

Mus apspito ispanai, kurie įdomavosi, kas mes per vieni ir kas naujo pasaulyje. Bet mums buvo labai sunku suteikti jiems kokias nors naujienas, nes ir mes buvome tokioj pat padėtyj, kaip ir jie. Ką žinojome ar girdėjome, tai papasakojom jiem.

Šitame sklepe buvo virš tūkstančio asturijiečių ir baskų. Grindys buvo cementinės ir viskas buvo atidrėgę. Šviesos buvo labai mažai. Visi gulėjo ant cementinių grindų.

"Na, kaip atrodo dabar?" paklausiau Skenlerį, kai jau buvome gerai susipažinę su viskuo. "Kaip patinka minkšta lova? Tur būt tuojaus eisime gulti?"

Suško pradėjo juoktis, o Skenleris tylėjo. Kiek palaukus jis atkirto, kad tas bus neilgai.

Nors buvome labai nuvargę, tačiau gulėti nebuvo galima. Per visą naktį vaikščiojom.

Ant rytojaus mus pašaukė į viršų, kur buvome apskusti ir apvalyti. Viršuje apsiėjo su mumis gana mandagiai.

Britų konsulas iš Sebastiano atvyko apie pietus. Jis pasisveikino su mumis paduodamas ranką kiekvienam. Jis užklausė mus, kaip mes jaučiamės. Nusiskundus, kad nekaip, kadangi mes neturėjome net kuo užsikloti, jis pasakė, kad jis pasistengs, kad mums nieko netrūktų ir kartu pranešė, kad antradienį mes išvažiuosime, nes mums pasai jau parengti, tik trūksta paveikslų. Čia tuoj ir buvom nufotografuoti. Jis taipgi davė mums po 50 pezetų. Atsisveikindamas pasakė, kad antradienį atvyks vėl ir palydėsiąs mus iki Francijos rubežiaus.

Mes negalėjom atsidžiaugti tokiomis žiniomis. Turėjome tikrą viltį išvysti laisvę. Skenleris tuojaus kreipėsi į mane: "Ar aš nesakiau, kad viskas bus O. K.?" Aš neturėjau žodžių atsakymui, nes mačiau, kad jo teisybė. Bet Suško įsimaišė sakydamas: "Nebūkite tokie tikri, nes dar tebesame Ispanijos budėlių rankose."

Kalėjime buvo kantynas, kurį laikė miniškos. Buvo nuskirtas laikas ir kiekvienam kaliniui pripuldavo sykį į savaitę. Pirktis buvo galima tik tiek, kiek buvo leidžiama. Bet mes galėjome pasiekti jį kasdien. Mes stengėmės praleisti savo pinigus iki antradienio ir pirkome viską, ką tik galėjome: vaisius, saldainius, žuveles, rūkymą. Miniškos suteikė mums ir po suplyšusią paklodę. Nakties metu galėjome bent kiek prisidengti savo kūną.

Tame kalėjime buvo kokie 6,000 kalinių. Kiekvieną naktį buvo sušaudoma daug asturijiečių ir baskų belaisvių. Kuomet juos vesdavo iš mirties kambarių del sušaudymo, jie šaukdavo: "Viva Republika! Viva Rusia! Viva Pasionaria! Viva Stalin!" Tas duodavo ženklą visiems kaliniams, kad tai nuteistųjų draugų paskutinis atsisveikinimas su pasauliu ir draugais. Po to visi kaliniai nutildavo ir tylėdavo iki pietų, kas reikšdavo jų pagarbą nelaimingiesiems.

Čia buvo sušaudyta ir 13 kunigų, kurie pritarė teisėtai Ispanijos valdžiai. Taip mums pasakojo baskai.

Sulaukę antradienio, iš ryto buvome pašaukti į viršų, kur vėl mus apskuto, apkirpo ir pranešė, kad šiandien apleisim Ispaniją. Buvo puiki naujiena. Kada nusileidome į sklepą, visi kaliniai sveikino mus su laimingu likimu. Mes buvome tikrai sujudę.

Išvykimas turėjo įvykti antrą valandą po pietų. Atėjo ir praėjo antra valanda. Praėjo ir trečia valanda ir atėjo vakaras, o mes vis negalime sulaukti tos laimingos valandos. Kas čia gali būti? Nejaugi mus apgaudinėja kalėjimo administracija ir anglų konsulas? Pasirodė, kad taip ir buvo. Praslinko keletas antradienių mums belaukiant konsulo ir mes nieko nesulaukėm. Mes įpuolėm į tikrą desperaciją. Nežinojome kame dalykas, o kita, buvome pinigus išleidę ir teko daug kentėti del stokos maisto.

Vieną dieną vėl pašaukia mus į viršų ir praneša, kad konsulas nori mus matyti vėl. Girdi, mums reikėsią padaryti deklaracijas, nes to reikalaujanti Francijos valdžia.

Mes tuojaus pradėjome galvoti, kaip ir ką sakyti. Nusprendėm sakyti, kad esame gimę Kanadoj, nes kurie išvyko iš San Pedro, tai jų tarpe buvo tokių, kurie nieko nežinojo apie Kanadą, tačiau sakė, kad gimę Kanadoj, Toronte ar Montreale. Ir jiems pavyko laimingai ištrūkti iš nelaisvės vergijos.

Kuomet konsulas pasišaukė, pirmiausiai jis pranešė mums, jog mes turime užpildyti tam tikras blankas anglų ir francūzų kalbomis, nes to reikalauja Francijos autoritetai. Konsulas nieko nelaukdamas griebėsi už darbo.

Suško buvo pirmas. Jis pasakė esąs gimęs Hamiltone. Kuomet mane pašaukė, aš pasakiau, kad esu gimęs Frank miestelyje, Albertos provincijoj. Aš pasirinkau tą miestelį, nes žinojau, kad jis yra visas po žeme, apverstas kalno slinkimo, ir po žemėmis randasi bažnyčia, bankas, visi turtai ir dokumentai.

Po tų deklaracijų konsulas pranešė, kad už poros savaičių viskas bus sutvarkyta ir atsisveikinęs išėjo. Mes vėl atgal į sklepą. Šiuo kartu mes buvom slėgiami abejonių. Prie to, buvo kitų sunkumų. Pavyzdžiui, aš galvojau, kas bus, jeigu kas paklaus Kanadoj mano motiną, ar ji turi sūnų, kur jis yra ir t.t. Juk ji pasakys, kur aš gimęs ir tuomet bus galas. Tas daugiausiai mane ir kankino.

Ir vėl praėjo dvi savaitės, mėnuo, antras ir jokių žinių negavome. Gyvenimo sąlygos sklepe darėsi vis sunkesnės. Vėl griebėmės už darbo ir net kryžius del miniškų dirbome. Tuo tarpu šaudymas kalinių tęsėsi.

(Bus daugiau)

Kanados premjeras Mackenzie King su savo seseria. Jis pereitą savaitę minėjo 25 metų sukaktuves, kaip jis vadovauja Liberalų partijai. Sukaktuvių proga, jis gavo sveikinimus nuo prezidento Ruzevelto ir premj. Čiorčilio.

Aukos Lietuvos Žmonių Paramai

Paskutinėmis dienom iš Lietuvos žmonių paramai aukų Nacionaliam Komitetui prisiuntė sekančiai:

Draugė N. Yvanauskienė, Hamilton, Ont., prisiuntė $110.59. Iš tos sumos $48.00 yra surinkti ant blankų, o $62.59 nuo LLD 113 kuopos surengto pikniko.

Per draugę Yvanauskienę aukavo: A. Petronis $10.00; F. Morkūnas $7.00; Yvanauskai ir K. Frunskis po $5.00; K. Žukauskas ir M. Genevičius po $3.00; N. Garbatavičius, S. Grebliūnas, A. Kaptainis, F. Paul, W. Rasavičius, K. Milašević, T. Kavaliauskas ir Ch. Lapienis po $1.00; W. David $1.50.

Per draugą Kubilių aukavo: J. Kubilius $3.00; F. Balnys ir A. Maldaikienė po $1.00; T. Lukša 50 c.

Draugas J. Skeberdis, Grimsby, Ont., surinkęs pridavė per S. Zostautą $31.50. Aukavo: J. Skeberdis $25.00. V. Romanas $5.00; J. Jablonskis $1.00 ir J. Mačiokas 50 c.

Draugas W. Crich, Vancouver, B. C., prisiuntė surinktų aukų $14.50. Aukavo: J. Reškauskas $6.50; W. Crich $2.00; V. Shpihun, Bilauchuk, S. Mesteruk, N. Posieva, S. Kozol ir N. Laprinas po $1.00.

Draugė O. Raskevich, Bellevue, Alta., prisiuntė surinkusi $12.00. Aukavo: F. Salanta ir S. Zdanauskienė po $5.00; O. Raskevich $2.00.

Draugas K. Makarevičius (karys), Vancouver, B. C., per Liaudies Balsą prisiuntė nuo savęs $5.00.

Visiems aukavusiems ir pasidarbavusiems širdingai dėkoju.

A. Byras
K. L. N. K. Sekret.

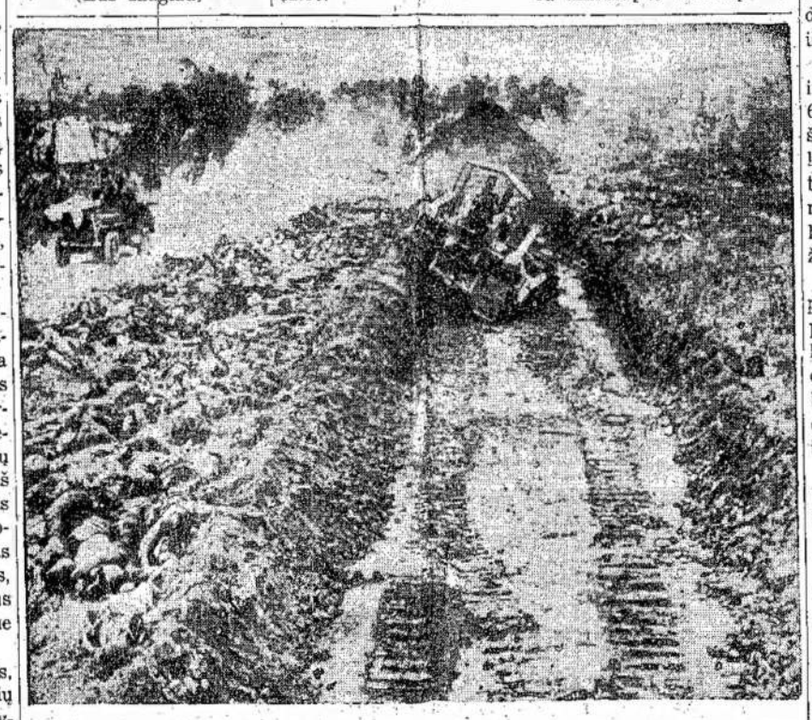

Kovos Europoje daug didesnės ir daugiausiai žmonės į Europą atydos kreipia, bet amerikiečiai veda atkaklias kovas kitoj pusėj. Šis paveikslas yra liūdininkas. Čia matote mašina kasant bendrą kapą japonams laidoti ant Saipan salos.

Lietuviai Juristai Atlieka Praktiką Sovietų Sąjungoj

Lietuviai, baigę 6-šių mėnesių juridinius kursus, dabar atlieka praktiką įvairiose Tarybų Sąjungos vietose. Jaroslavlio srities Advoktų kolegijoje praktikuojasi trys lietuviai: Stankaitė, Kazlauskienė ir Lesinskas. RTFSR Advokatų kolegijos prezidiumas kiekvieną lietuvį teisininką priskyrė prie geriausio advokato. Advokatai — šefai nesigaili laiko teikdami įvairias reikalingas žinias ir patarimus. Ypač rūpestingas advokatas — šefas Rozenbliumas, kuris drg. Lesinską stengiasi padaryti geru tarybiniu teisėju.

Lapkričio mėn. Jaroslavlyje įvyko advokatų stažininkų suvažiavimas. Advokatų kolegijos prezidiumas paskyrė drg. Kazlauskienę padaryti suvažiavimui pranešimą apie savo darbą. Stažavimo metu, nuo 1943 m. rugp. 15 d. drg. Kazlauskienė 21 kartą stojo liaudies teisme ginti kaltinamuosius kaip advokatė, be to, stojo srities teisme, geležinkelių teisme ir karo tribunole. Stažininkų suvažiavimas drg. Kazlauskienės praktikos darbą įvertino gerai.

Drg. Kazlauskienė baigus juridinius kursus kartu išlaikė eksterninius egzaminus iš 2-jų metų Valstybės Juridinės mokyklos kurso. Ir kursus baigė ir egzaminus išlaikė pažymiu "gerai". Visi lietuviai teisininkai stengiasi galimai daugiau pasisemti žinių, kad sekmingai galėtų dirbti Tarybų Lietuvoje.

A. N. L.

MASKVA. — Tass pranešė, kad londoniškė lenkų valdžia iššaukė sukilimą Varšavoj be pasitarimo su Sovietais, todel SSRS neatsako už pasekmes. Sukilimas buvo iššauktas peranksti ir delto sukilėliai turėjo skaudžiai nukentėti.

KANADOS ARMIJA FRANCIJOJ. — Britų orlaiviai 700 skaičiuje per klaidą bombardavo kanadiečius. Yra užmuštų ir sužeistų.

Vokiečiai ir Jų Sėbrai Puotauja Laukdami Galo

NORMANDIJA. — Iš Paryžiaus pasprukę francūzai pasakoja, kad vokiečiai ir jų benūradarbiai francūzai kelia dideles puotas Paryžiuje besirengdami apleisti.

Vokiečiai mato, kad jiems teks greitai apleisti Paryžių ir neštis toliau nuo sąjungininkų. Nacių draugai francūzų tarpe, daugiausiai turtingieji, taipgi jaučia, kad jų dienos baigiasi. Jie irgi turės arba neštis su naciais arba pasiduoti išlaisvintos Francijos teismui. Jie nori pasilinksminti nors paskutinėmis dienomis.

Tie francūzai, kurie kenčia nuo nacių okupacijos, taipgi linksmi, nes mato, kad išlaisvinimo valanda nuolatos artėja.

QUITO, Ecuador. — Alfred Vera, Ekvadoro komunistų vadas, paskirtas apšvietos ministeriu.

Tai pirmas toks atsitikimas Pietų Amerikoj.

Lenkai Tikisi Rasti Išėjimą

MASKVA. — Londoniškės lenkų valdžios premjeras Stanislovas Mikolaičikas ir kiti jo misijos nariai apleido Maskvą po pasitarimo su Stalinu ir Lenkų Tautinio Pasiliuosavimo Komiteto atstovais.

Išvykdamas į Londoną, Mikolaičikas pareiškė, kad jo misija veikiausiai vėl susitiks su savo oponentais, bet kada bus išlaisvinta Varšava, kitaip sakant, Varšavoje.

Jis tikisi, kad bus rastas išėjimas. Sovietų Sąjunga norinti kooperuoti su lenkais ir Stalinas dar kartą užtikrinęs, jog SSRS nori matyti stiprią neprigulmingą Lenkiją.

Valdžia Įsikišo į Transportacijos Darbininkų Streiką

MONTREAL. — Kadangi nebuvo numatoma, jog gatvėkarių ir busų kompanija patenkins savo streikuojančių darbininkų reikalavimus, tai federalė valdžia perėmė savo žinion visas transportacijos priemones ir įsakė darbininkams grįžti prie savo darbo. Darbininkai įsakymą išpildė ir sugrįžo pirmadienį.

Valdžia įsakė kompanijai ir darbininkų unijai bėgyje 60 dienų susitarti ir pasirašyti sutartį. Jeigu per tą laiką nebus pasirašyta sutartis, tai transportacijos priemonės pasiliks valdžios rankose ir ant toliau ir valdžia žiūrės, ką tuomet daryti.

Darbininkai nori, kad kompanija pripažintų uždaros šapos teises. Tos teisės reiškia, kad kompanija neturi samdyti ar paleisti darbininkų be unijos žinios, taipgi kad darbininkai turi būti unijistai.

VOKIEČIAI TURI PLAUTIS LĖKŠTES

LONDON. — Vokiečių radijas pranešė, kad Karaliaučiaus restoranuose kostiumeriai turi patys nueiti į virtuvę ir pasiimti valgį iš virėjų, o pavalgius pirm išėjimo išplauti lėkštes.

Visi sveiki patarnautojai išvaryti kasti apkasus Rytų Prūsijoj.

Leonas Bliumas Esąs Nužudytas

MASKVA. — Konstantin Simonov, vienas iš žymiausių Sovietų karo korespondentų, rašo Raudonojoj Žvaigždėj, kad jam teko kalbėtis su dviem liūdininkais, kurie yra įsitikinę, kad Leonas Bliumas, Francijos socialistų vadas, buvo nacių nužudytas koncentracijos kempėj netoli Lublino, Lenkijoj.

Rusas P. M. Denisov ir lenkas K. Elinsky, abu Lenkijos inžinieriai, dirbę toj kempėj ir kalbėję su Leonu Bliumu pirm nužudymo. Tas atsitiko 1943 metais.

Toj kempėj naciai žudę žmones masiniai.

NUSKANDINO 500 NACIŲ SUBMARINŲ

LONDON. — Sąjungininkai nuskandino 500 nacių submarinų nuo karo pradžios.

Nacių submarinai turėjo geras bazes francūzų prieplaukose, bet tos prieplaukos viena po kitai atitenka sąjungininkams.

CYKLONAS PRIDARĖ DAUG NUOSTOLIŲ

YORKTON, Sask. — Pereitą savaitę trečiadienio naktį cyklonas nušlavė veik visą Kamsacko miestelį. Nuostoliai siekia iki $2,000,000.

Iš 402 namų tame miestelyje, cyklonas nusinešė arba sugriovė 291. Kiti irgi apgadinti.

Mažesni ir mediniai namukai buvo pakelti ir nunešti.

TORONTO HIGHLIGHTS

(Contineud from Page 4)

the youth alone. Regardless of the competition of other festivities around them and the weather, a considerable number of people were there.

Under the supervision of Bertha Janko, the day ended quite successfully when a neat profit of $56.66 was turned over to the treasury.

The main feature of the day was a Bingo game, managed by Clemy Keveza, which afforded a large attraction.

Two of the boys who deserve a great deal of recognition are Arthur Kaptainis and Johny Barnett, who, previous to serving refreshments all day, had laboured hard since early morning setting up the whole counter.

Perhaps one of the most strenous bit of wor was done by the three Strash sisters. Not only did they prepare and serve the hot dogs, which were being sold, but also had to keep the fire burning, over which the weiners were being heated.

Others who helped to make picnic a success were Jean Savickas, Emily Sasnauskas, Jennie Zaladonis and George Rackus.

The highlight of the day was when Henry Jackowich, who was the only one that sold tickets for the lucky draw, had his number called and won the prize.

Some of the out-of-town visitors were Mr. and Mrs. Ryla from Chicago, Morris Degutis, who is in the Air Force, from St. Thomas and Clemy Keveza, in the army from Halifax.

The day came to a close when everyone went home in high spirits with a feeling of satisfaction about them.

B. J.

Pranešimai

Montreal, Que.

Paskutinis Užkvietimas

Liko jau tik pora dienų iki didžiulio šios kolonijos lietuvių ruošiamo Liaudies Balso pikniko, kuris įvyks šį sekmadienį, tai yra rugpiūčio (August) 20 dieną, ant Aštuntos Ave., Ville La Salle.

Visi šios kolonijos ir apylinkės lietuviai nuoširdžiai kviečiami atsilankyti ir tuomi paremti vienintelį Kanados lietuvių laikraštį — Liaudies Balsą.

Komitetas

P. S. Jeigu lietus lytų arba gatvėkarių tarnautojų streikas būtų neužsibaigęs, tai piknikas būtų nukeltas į sekantį sekmadienį.

Komitetas

Windsor, Ont.

Windsoriečių Dėmesi

Metinis DPP piknikas įvyks sekmadienį, rugpiūčio (August) 20 dieną, Little River parke. Bus keletas kalbėtojų, jų tarpe J. B. Salsberg, Ontarijos seimelio narys.

Imkit Lauzan busą iki paskutinio sustojimo, o nuo tenai veš specialiai automobiliai.

Komitetas

Toronto, Ont.

Susirinkimas

Sūnų ir Dukterų Draugijos pirmos kuopos narių mėnesinis narių susirinkimas įvyks šeštadienį, rugpiūčio 19 dieną, 7.30 val. vakaro, 160 Claremont St.

Prašau visus narius ir nares atsilankyti ir aptarti bėgamuosius reikalus.

Taipgi nepamirškit patikrinti savo narinių knygučių, kad surasti, kaip stovit su mokesčiais, nes vasaros metu lengva pamiršti. Atminkit, kad užvilkinimas mokesčių gali suspenduoti nuo pašalpos.

S. Karvelis
Prot. Raštininkas

Toronto Kronika

Persikėlė Iš Toronto į Prestoną

Draugai Markauskai pardavė savo namus ir biznį ir persikėlė gyventi į Prestoną, Ontario.

Jie, susidėję su Jarais, Prestone įsigijo hotelį.

Draugai Markauskai ir Jarai yra progresyvūs lietuviai.

Nuo savęs linkiu jiems gero pasisekimo.

Lankėsi Svečiai

Prieš kelias dienas, pas drg. Ch. Radzevičių svečiavosi jo sesuo ir švogeris, P. B. Sharkiai, iš Montrealo, ir sesuo, J. Rukštelienė, iš Waukigan, Ill.

—o—

Pas draugus Strazevičius buvo atvykęs drg. V. Strazevičiaus brolis su šeima iš Kenosha, Wis.

Svečiai Toronte praleido visą savaitę ir aplankė žymesniasias vietas, o taipgi lietuvių salę ir kitas įstaigas.

Report.

SUNKIAI SUŽEIDĖ DRAUGĄ KAIRĮ

KAPUSKASING. — Draugą Kairį ištiko skaudi nelaimė: dirbant užkrito ant kojos rėlė ir sutrynė pirštus. Draugas gydosi namie.

Nuo savęs linkiu draugui greitai pasveikti.

Petras

Gauta Nuo Karių Padėkos Laiškų

MONTREAL. — Montrealo Lietuvių Sūnų ir Dukterų Pašalpinė Draugija ir Vytauto Klubas praėjusio vasario 13 dieną buvo suruošę koncertą sukėlimui finansų del pasiuntimo dovanų lietuviams Kanados armijoj.

Tuojaus po parengimo nuo MLSDPD buvo išrinktas draugas E. Strelis, o nuo Vytauto Kliubo Mrs. O. Vilkaitienė, kurie išsiuntė virš minėtų draugijų vardu virš 40 siuntinių į užjūrį lietuviams kariams.

Dabar jau yra gauta daug laiškų, kuriuose reiškiama didžiausia padėka abiejų draugijų nariams už dovanas. Beveik visi kariai, dėkodami už dovanas ir linkėdami mums geriausios kloties, primena, kad mes dirbtume vieningai ir solidariai del laimėjimo karo. O jie pasižada, kurie dar ne nariai, sugrįžę tapti draugijų nariais ir atsilyginti joms veikimu.

Tačiau dar ne nuo visų atsakymai gauti. Veikiausiai kai kurių antrašai nebuvo pilni. Taipgi vieno kario vardu atsako karo kapelionas V. Villeneu, pažymėdamas, kad siuntiniui nesuradus kario, cigaretai buvo išdalinti kariams ligoninėj. Mūsų many-mu, kapelionas pasielgė labai gerai.

Fonde dar yra pinigų ir greitai bus išsiųsta po antrą siuntinį. Todel prašome visus lietuvius priduoti teisingus antrašus užjūryje esančių lietuvių karių. Antrašus galima priduoti minėtų draugijų valdyboms arba jų atstovams, E. Streliui ar Mrs. O. Vilkaitienei. Nepatingėkite priduoti teisingus antrašus, nes mūsų karžygiams yra labai malonu gauti cigaretų ar ko kita nuo savo tautiečių.

M. Gudas

Toronto ir Apylinkės Lietuviams

Lietuvos išlaisvinimo diena jau arti. Ten gyvenantieji mūsų tėvai, broliai ir seserys yra labai nuvarginti ir apiplėšti vokiškų grobikų. Jiems reikės mūsų pagalbos, kada ta pagalba bus galima pristatyti jiems.

Mes galime juos paremti nei kiek savęs neapsunkindami, jei tik norime. Yra daug būdų. Iš visų lengviausias, tai paaukojant panešiotus drabužius.

D r a u g i j ų įgaliotas komitetas drabužius iš aukotojų priima antradieniais ir penktadieniais ir kas vakarą nuo 7 iki 11 val., lietuvių salėj, 160 Claremont St.

Jei kas negalite atnešti patys, tai telefonuokit V. Strazevičiui. Tel.: EL. 6029.

Komitetas

IŠSIRENDUOJA

Išsirenduoja trys įrengti kambariai. Kreipkitės: N. Bimba, 1889 Wilson Ave., Weston, Ontario.

Metinis Liaudies Balso

PIKNIKAS

Montreale įvyks

Sekmadienį, Rugpiūčio 20

Gražus ir Smagus Pažmonys

BUS DAUG ĮVAIRUMŲ: GARBĖS STALAS, BUFETAS, IR KITOKIOS PRASMATNYBĖS

Dalyvaus Liaudies Balso Redaktorius Drg. J. YLA

PIKNIKO VIETA: 8 AVE. VILLE LA SALLE

Montrealo ir Apylinkės Lietuviai Prašomi Atsilankyti į Šį Didžiulį Vasarinį Pažmonį

L. B. Pikniko Komitetas

(Jei lis, piknikas nukeliamas į sekantį sekmadienį)

Bangos Choras Rengias Prie Rudeninio Sezono

TORONTO. — Šios kolonijos mylimas Bangos choras kalba apie pradėjimą savo veikimo ir pamokas. Iš choristų nugirdau, kad valdyba mano pradėti pamokas su sekančiu mėnesiu, jei ne anksčiau.

Pereitą sekmadienį choras turėjo savo pikniką, kad sukelti keletą dolerių del pamokų, kurios dabar brangiai atseina. Piknikas buvo ne labai didelis, kadangi karštis daugelį lietuvių nuvijo prie vandens, bet labai pasekmingas. Buvo gražios publikos, kuri gana gražiai parėmė Bangos choro reikalus.

Programa susidėjo iš šokių, kuriems griežė lietuvis kirpėjas draugas Pečkaitis, bingo ir, kaip visuomet, tarpusavių pasikalbėjimų. Šiltas oras netinka sportiškiems užsiėmimas. Tiesa, šokiai irgi nelabai viliojo, bet visgi buvo tokių, kurie nugalėjo karštį ir šoko gana smagiai.

Bangos chorui reikia atiduoti kreditą už skaną pavaišinimą alkanųjų. Kumpio sanvičiai, kuriais vaišino draugas F. Laurusevičius, visiems labai patiko.

Piknike darbavosi Laurusevičiai, Morkūnas, Lapata, Byrienė, Ylai, Jakavičienė, Guoba ir kiti.

Aš manau, kad chorui liks gražaus pelno ir tas suteiks jam galimybę prisirengti prie pirmo koncerto daug anksčiau, negu kitais metais.

Visi choristai ir tie, kurie manote stoti į chorą, sekite pranešimus apie prasidėjimą pamokų.

Reporteris

Palaikykit tuos biznierius, kurie skelbiasi LIAUDIES BALSE

Šį Sekmadienį, Rugp. 20

Įvyks Didžiulis Tarptautinis

PIKNIKAS

Rengia Visi Toronto ir Priemiesčių Darbo-Progresyvių Partijos Kliubai

PAMINĖJIMUI METINIŲ SUKAKTUVIŲ NUO ŠIOS PARTIJOS SUSIORGANIZAVIMO

Dalyvaus Šios Partijos Vadas Tim Buck ir Kiti Veikėjai

Bus Įdomus Populiarumo Kontestas, Kuriame Dalyvaus Visų Kliubų Kandidatai ir Kandidatės. Jų Tarpe Bus Visiems Gerai Žinomas Darbo Žmonių Gynėjas A. E. Smith

Piknike Grieš Dūdų Orkestras; Bus Dainos ir Daug Kita

Visi Torontiečiai Kviečiami Dalyvauti ir Pamatyti Visus Pikniko Įdomumus

Važiuojant į pikniką reikia imti Bloor ar Carlton gatvėkarius ir važiuoti į rytus iki galo. Paskui reikia persėsti į **Scarboro Junction** busą ir važiuoti iki **Birchmount.**

Pikniko Komitetas

Kas Ką Aukojo Del L. Balso Pikniko

TORONTO. — Visa eilė torontiečių ir vestoniečių gražiai parėmė Liaudies Balso pikniką, kuris įvyko pereitą sekmadienį. Štai tos gerosios draugės:

Draugės westonietės aukojo sekančiai: Masienė — keptą vištą ir du džarus pikelių; K. Laurusevičienė — keptą vištą ir dvi basketes tumeičių ir agurkų; Bimbienė, Ukelienė, Bartkuvienė, Žižiūnienė, ir Baniulienė po didelį sūrį; Baniulienė dar aukojo 2 bukėtus gėlių; Viliūnienė — raugintų agurkų ir donacų; Turkuvienė — bukėtą gėlių.

Draugės torontietės aukojo sekančiai: Barčaitienė — ausiukių; Venskienė — pyragą; Zykuvienė — kumpį; Sarapienė, Rušėnienė, Bernatavičienė, Undraitienė, Leišienė, Brogienė, Sasnauskienė, ir Marcinkevičienė — po $2.00; E. Laurusevičienė — $2.68; Paužienė — $1.50; Naujokienė, Stukienė, Byrienė, Antanavičienė, Janauskienė — po $1.00; Indriūnienė — 50 c.

Už aukotus pinigus buvo nupirkti produktai ir pagamintas maistas del stalo, kuris šiemet buvo labai didelis ir iš įvairaus maisto, jo tarpe 6 vištos, 2 kumpiai, penki sūriai, daug vaisių ir daržovių ir t.t.

Širdingai ačiū draugei Marcinkevičienei ir K. Laurusevičienei už pagalbą sutvarkyti stalą. Taipgi komiteto vardu tariu širdingiausį ačiū visoms aukotojoms.

E. Laurusevičienė
Komiteto Narė

Tel. PL. 9659 Gyv. DO. 5947
Advokatas
J. M. Rosenfeldas
Kalba Lietuviškai
Atlieku visus teisinių patarnavimus, darau palikimo testamentus, įgaliojimus, morgičius ir kt.
20 St. James St E. Kamb 26
MONTREAL, QUE.

Tel. HA. 8477
Dr. J. O. Villeneuve
Venerinių Ligų Specialistas
Gydo siphilį, gonoreą ir tikrina kraują.
Ofiso valandos: 1 iki 9 v.v.
1107 ST. DENIS STREET
MONTREAL, QUE.
Netoli Dorchester St.

Mary Lee Flower Shop
Gėlių Parduotuvė
Pas Mus Galima Gauti Gėlių:
DEL VESTUVIŲ, LAIDOTUVIŲ IR KITŲ ĮVYKIŲ
Greitas Pristatymas, Bile Kur ir Bile Kada
Atdara Šventadienių Vakarais
1259 Bleury St. -- Tel. HArbour 3473
Montreal, Que.

Tel.: BElairs 2200. Valandos: 4—5 po piet, 7—8 vak. ir sulig susitarimo
Daktaras Rabinovičius
Chirurgas Specialistas
Turiu savo ligoninę, egzaminuoju ir gydau įvairias ligas. Darau visokias operacijas ir peršvietimus (X - Rays). Vytauto Klubo ir M.L.S. ir D.P.D. nariams papiginta kaina.
4351 ESPLANADE AVE., MONTREAL, QUE.

Nuo vidurių kataro, taip pat ir nuo rūgimo viduriuose, vidurių užkietėjimo, širdies deginimo, gesų, — naudokite
ROTHBARTS'O STOMACHE MIXTURE
Rothbarts Drug Store
676 Queen Street West
AD. 2800
Greitai Išpildomi Užsakymai Laiškais

Įsigykit Savo Namus
PARSIDUODA ĮVAIRŪS NAMAI, SU GEROMIS ĮEIGOMIS
2 flatų duplex, nauji, nuo $6,700 aukštyn
3 flatų nuo $6,800 aukštyn
4 flatų duplex nuo $9,800 aukštyn
4 flatų duplex, nauji, moderniški, nuo $11,300
Rašykite, telefonuokite arba atsilankykite asmeniškai
Mes esame properčių ekspertai
REED'S RENTING SERVICE REG'D
4834 VERDUN AVE., VERDUN
Tel. YOrk 5558; sekmadieniais ir vakarais po 8.30: YOrk 4449
Mr. R. Bennett, Manager

Tel.: LA. 4441
Daktaras H. Rosenfeld'as
Oficialus M.L.S.D.P.D. ir D.L.K.V.N.P.D. Gydytojas
KALBA LIETUVIŠKAI
Valandos: 2—4 val po piet, 7—8 val. vak. ir suiyg susitarimo
4539 PARK AVE. MONTREAL, QUE.

J. LUNSKY
AKIŲ SPECIALISTAS
Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių pareina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.
470 College W., Toronto
Telefonas: RA. 3924

Tel.: VA.5370
Harry R. Ranks Company
GRABORIUS
Patarnauju mieste ir apylinkėse be ekstra mokesčio, įskaitant Hamilton ir Whitby
Laidotuvės net $55.00 pigiau
455-457 QUEEN ST. W. TORONTO

Dr. Roman Pniewski
Daugelį Metų Praktikavęs Didelėse Ligoninėse ir Klinikose Europoje ir Amerikoje
Specialistas Venerinių Ligų ir Akušerijos
3537 PARK AVE. Tel. HA. 7623 MONTREAL
Valandos Nuo 3 iki 9 Val. Po Pietų